

دېنځی حقوق په اسلام کېښي

احمدشاه پوپلزی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اللّٰهُمَّ اكْفُنْ مَا فِي الْأَرْضِ
وَمَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَنْتَارِ

د کتاب نوم: ((د بخی حقوق په اسلام کبني))

ليکونکي: احمدشاه (پوپلزى)

كمپوز: احمدشاه (پوپلزى)

چيزاين: احمدشاه (پوپلزى)

اول چاپ: 1380 هجري شمسى

دوهم چاپ: 1382 هجري شمسى کال

دقوس دمياشتى 10 نىته 0

[آپينسور – پاکستان]

د چاپ حق محفوظ دي

د خپل گران پلار د ارواح خوبنۍ په خاطر
 وَعَشِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهُوكُمْ فَعَسَىٰ ذَنْ تَكْرُهُوكُمْ شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا (19) البقره
 (اول جلد)

الاهي تحفه
 (و حضرت آدم عليه السلام ته) (بسحه)

هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَهَذَا نَمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ
 البقره(187) آيت

سریزه

مورد د ډیری زمانی راهیسی د داسی سوالونو سره مخامنخ وو چي گواکی د قرآن عظیم الشان په صفحاتو کي د بنجھی د پاره بیخي ئای نسته . هغويه باید د یوه ژوندي موجود په حیث په کورونو کي و اوسي دعلم اوادب خخه باید ليري وي د کارکولو اجازه ورته نسته...

مورد دا ګمان کاوه چي د حکومت عالمان نه غواړي دا موضوع په واضح ډول سره بیان کړي نو سترګي په لاره وو چي ګوندي زمود ديني علماً خپل ئانته دا حق ورکړي او د حق یوه چېغه پورته کړي خو په اسلام مین خوانان د هغو وشا ته ودرېږي د هري ھیوادونو او غير اسلامي عقایدو درلو دونکو ته چي اعتراض کوي په اسلام کي د بنجھی حقوق پایمال دی د سوك جواب ورحواله کړي ، او دا واضح کړي چي د ړندو پشان په لاري تګ د بینا انسان خاصه نه ۵۵.

افسوس داسی مکمل قانع کونکي جواب چي خپله قرآن عظیم الشان یې په خپلو صفحاتو کي لري مور د نورو نویسنده ګانو له خوا پیدا نکړئ کنه نو نعرې او غلبلي د هري خوا خخه شروع سوې او حتی زمود بعضی اسلامي خوانانو هم دا اعتراض د منافقينو له خولي خخه نقل کړ په داسی وخت کي چي د هجرت خه دپاسه 18 کاله کېږي اوزمود اقتصاد د صفر خه نورهم کښته سویدي په دې عزم را و پاخيدو چي نورنو چپ کښينا ستل د خدای (ج) د هغه رسول او د اسلام پاک دین ته سپکاواي دي . د یوه مسلمان په حیث ژوند کول ولی د بیگانګانو تراعترا ضونو لا ندي چپ ناسته ظلم او تاريکي ده نو د پروردگار عالم په کمک او د قرآن عظیم الشان په مکمله همکاري د باځ د ګلونو خخه مو یوه غنچه د ګلو جوړه کړه خو وکولاي سو هغه ګلبازانو ته چي هميشه د ګلانو سره همرازدي یوه غنچه د ګلو ورته تقديم کړو له یوې خوا به مو د عطرونو د معطرو بويونو خوشحالی ور په برخه کړي وي او له بلې خوا خخه به زمود د طرفه د ژوند بهترینه تحفه چي هغه ګل دئ ګلبازانو ته تقديم کړي وي.

علاوه پردي زمود د ګلانو د غنچه درلودونکي کولاي سی زمود د ګلانو د ډک باځ تعريف او توصيف وکړي اودعوامو جلب توجه ودې ته را وګرځوي چي که چېږي د چا ګلان پکار سوه نو د دې غنچي د باځ خخه دې لاس ته را وړي او هغه باځ (قرآن عظیم الشان دئ) . ((صدق الله وصدق رسوله))

احمدشاه پوپلزی دشروع میاشت اوله د سلطان اوختتم دا سد د میاشتی 31 نیټه د 1380 هجري شمسی کال.

يادونه

په دې کتاب کي ډيره مهمه او پر زړه پوري جمله الا هي تحفه ده دا په دې خاطر غوره سویده چي زموږ د ټول مضمون اصلی هدف او مرام خرګنده وي يعني هرهغه څه چي ويل سویدي د همدي تحفي د را زونو خرګندوي دي . موږ دا مضمون په ډيرو لنډو الفاظو کي را غونډ کريدي په دې خاطر چي اصلی هدف او مرام په واضح ډول سره بيان سوي وي . د ويونکي د پاره ډيره آسا نتیا او د وخت نه ضایع کيدل هم په نظر کي نیول سوي دي او د بیا سوال د پاره هیڅ یوه خالیگاه او ځای نه وي پاڼه سوي ترتیب او تنظیم سو .

د قرآنی ارشاداتو او تفاسیرو او د حضرت محمد (ص) د پوره ارشاداتو ، اعمالو او کردارو په نظر کي نیولو سره د ډير بحث او خیرپنۍ وروسته شروع او د پروردګار د رحم او مهربانی په کمک سره اتمام ته ورسیدي . که څه هم احادیث نبوی په بخاری شریف او مسلم شریف کي هم ډير وو خو صرف موږ د خپل دلیل د ټینګولو د پاره د قرآن عظیم الشان څخه استفاده وکړه خود نړی ټول مسلمانان د دې پاك او مقدس کتاب نازیلیدل بیځایه و نه ګئي او د کمبود سوال په کښي پیدا نه کړي .

دا کتاب چي پر درو برخو وي شل سویدئ او له برخه يي د ذهن د روښانه کولو ، دوهمه برخه يي د ذهن د اماده کولو او دريمه برخه يي د عملی کولو په غرض او بنیاد په نظر کي نیولو سره ترتیب او تنظیم سویدئ . اميد لرم ګران مينه وال د خپلو پاکو احساساتو په درلودلو سره حقیقت او خرګنده تحفه په غور سره مطالعه او ترڅل نظر لا ندي تیر کړي ، خو وکولای سی د بشر د حقوقو څخه د دفاع په خاطر مستقیم او حقاني دلیل ولري . خصوصاً زموږ خویندي باید ددې مضمون څخه په ګته اخیستلو سره د دې منانو سوالونه رد او دې بنیاده نظریو د رسوا کولو د پاره ئانونه چمتو کړي .

ومن الله توفيق

بسم الله الرحمن الرحيم

((قرآن اوښه))

لمړي دښئي موجودديت :

داسي معلومېږي په جهان کي دوي نظري موجودي دي.

1. ماترياليزم 2. آيديارليزم.

اول ماترياليزم :

ددې ډلي پيروانان ننني کمونستان دي . دوي داسي مفکوره لري ((ماده نه خلق کېږي اونه دمنځه خي)) بلکه ديوه حالت خخه په بل حالت تبدیلېږي . کومه ماده چي داول خخه موجوده وه خود بخوده طبیعت راوستې ده . انسانان هم دهمدي تغیر په واسطه پیداکېږي ،لكه نور نباتات او حيوانات او همداسي مري . يعني د آخرت د ورځي ، سوال او جواب او والا هي قدرت خخه منکر دي او په بيا ژوندي کيدو باندي عقیده نلري . دنيا همدا ژوند بولي او همدا غرض . موږ دلته پخپل بحث کي په دوي غرض نلرو او نه هم د دوي د ژنهنونو خېرنه کوو . صرف د معلوماتو د اضافه کيدو په خاطر لنډ بحث و سو .

دوهم : آيديارليزم:

آيديارستان په دي فکر او عقیده دي چي د انسانانو او تولو کائينا تو پیداکونکي رب العزت الله جل جلاله دي . هغه ذات چي باقدرت او د انسانانو د تفکرڅخه ليري دی همداخداي (ج) دي چي د خرافاتو، پوچو او بیځایه اعتقاداتو د محوه کولو په غرض یې د همدي خپلو بندګانو(انسانانو) له جملې خخه غوره بندگان (صالح او خير خواه) د خپل استاذي په ډول د رسالت په معني نه د وکالت په معني مقرر کړيدي چي مور هغو ته پیغمبر یا نبی وايو او هريوه دالا هي استاذي په شکل الا هي کتاب خخه ګټه اخیستل . لکه تورات ، زبور ، انجيل او قرآن . دي پیغمبرانو او انبيا وو دالا هي کتابونو خخه دخپل امت د پاره لاري او قوانين درلودل . موږ د قرآن عظيم الشان د مقدس کتاب په درلودلو سره د تولو هغه آسماني کتابونو او صحيفو قبلونه کوو چي په هغه وخت کي (ترحضرت محمد (ص) نه مخکي) موجود وه خو د شريعت ګراً محمدي په راتللو سره د هغه کتابونو او قوانينو پابند نه یو، ځکه موږته پروردګار عالم جامع او کامل کتاب (قرآن) په تحفه کښي را کړيدئ او د پخوانيو پیغمبرانو حالت او احوال ېپه منظمه او کامله توګه تشریح کړيدئ او نوري په د فعله د پاره بې اعتباره ګرځولي دي . ځکه خومور دلته د قرآن عظيم الشان ارشادات خiero څو وکولاي سو هرهغه سو تفاهمات چي د خلګو په ژنهنونو کي ثبت دي ليري

کړای سو. او دا ثابته کو چې ګناه او د هغې مرتكب انسان دی. نه الاھي قانون . دلته مور د بنجې حقوق داسلام د مقدس دین له نظره خپرو او دا ثابته کولای سو چې فقط په نړۍ کي د انسانانو د قانون او برابری محافظه همدا د اسلام مبارک دین او موجوده د پروردگارعالمند کلام یعنی قرآن عظیم الشان دی. دا حکه چې پروردگارعالمند دی دین ته کامل ویلی دئ لکه چې فرمایی :

الْيَوْمَ دَكَمْلُتْ لِكُمْ دِينُكُمْ وَدَتَّمْمَتْ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتْ لِكُمُ الْرِّسْلَامَ دِينًا (المائدہ آیت 3)

ترجمه: مور دن ورخ ستاسي دپاره مکمل و گرځاوه دین ستاسي اوتمام مي کړه نعمتونه خپل پرتاسي باندي اوغوره مي وګر خا وه ستاسي دپاره دین داسلام .

دامبارک آیت هغه آخرني لارښونه ده چې د دیرو علماوو بلکه اکثریت عقیده پردي ده چې دا آخرني آیت دئ چې پرس رسول کريم (ص) باندي نازل سويدي . او پس له دې خخه بیابل آیت نه دئ نازل سوئ . مخکي له دې چې د دې مبارک آیت په تحلیل او خپرنه پیل وکړو بايد و وايو اصلی هدف چې د اسلام خخه دئ و خپرو دا خنګه کلمه ده ؟

چاوهيل ؟

خنګه منځ ته راغله ؟

اوڅه معني لري ؟

اسلام: داهجه کلمه ده چې زمور نیکه حضرت ابراهيم عليه السلام

دخپل شوق او محبت په توګه ویلې او پیروانان پې د اسلام یا مسلمانانو په نوم معرفی کړیدي . لکه چې قرآن عظیم الشان په دې باره کي فرمایي .

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مُّلِّيَّاً دَبِيِّكُمْ دِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاًكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلٍ (الحج ایت 78)

ترجمه: نه یې دئ گرځولي پرتاسي باندي کم زوراومشقت په دین کښي . تاسي مطابعت وکړي د پلارڅېل ابراهيم عليه السلام او نوم د اسلام هم ده ایښې دی مخکي .

daslam معني : داکلمه هرڅوک پخپل ذهن سره معني کولای سی په داسي شرط چې دسلامتی، سالم والي اوتسليميدلو معني ولري . حکه دا لفظ هغه وخت رايچ سوچي د ابراهيم عليه السلام د خولي خخه راو وټي . په تا ئيد د دې خبرې ټول اديان چې د حضرت ابراهيم عليه السلام د زمانې خخه د حضرت رسول اکرم (ص) ترمبӯوث کېدو پوري منځ ته راغلي دي په هغه شرط چې د پروردگارعالمند ارشاداتو انبياً عليهم السلام او پیغامبرانو ته یې د

تسلیم غاره اینېي وي هم ويل کېپوي ، خود حضرت محمد (ص) ترمبیعوٹ کيدو وروسته هغه ټول پخوانی اديان محوه سوه اوصرف د حضرت محمد (ص) دین د اسلام په نوم و پیژندل سو.

دلته پرهمندې خبری باندي کفایت کوو ټکه د خپل اصلی هدف خخه وزو (دبئی قوانین په قرآن کي) خومره حقوق لري او په کومه اندازه کولای سی په جامعه کي خپل رول په مثبته او سالمه توګه و لوبيو . دکاردنکولو اوعلم د حاصلولو په غرض ترکومو شرائیطولا ندي کولای سی فاعل سی داځکه مور د حداو حدود نوم ذکرکړه که چي اسلامي جامعه اوغیراسلامي جامعه یوډ بله متضاد قوانین لري او هيڅکله یوه مسلمانه بشئه د غیراسلامي جامعي د بشئونمايندگي نسي کولای دلته یوه لا ز مي خبره لرو هغه ؟

اول : بعضی مسائل او سوالونه د انسان په ذهن کي را گرځي چي د هنغوی جواب ممکن نه دئ . مثلاً د رب العزت لیدل په دې دنياکي، د جنت او دوبخ لیدل ، دقبر عذاب ، سوال او جواب او نور . مور په الاهي دین کښي دوه قانونه لرو .

اول: عقیده او ايمان درلودل په غيب سره:

مسلمانان په آمنت با الله (الايه) سره کامل ايمان لري داځکه چي بille خاصي عقیدې خخه مسائل نه حل کېپوي او نه هم د هنغو د پاره کوم مکمل عقلی دليل وړاندي کولای سو ټکه اکثره مسائل د انسان د واک او اختيار خخه وتي دي باید پري بحث ونه سی او چوپه خوله اختيارکړي .

دوهم: د ژوندانه د سمون د پاره هرارې خیزقوانین سته چي هر انسان د خپل مغز او ذهنی افادې په واسطه کولای سی تشریح ولري .

ددې خبری ويل ټکه مور ته ضروري وو چي په راتلونکي بحثونوکي به دا ثابته سی څنګه سوال او خنګه جواب . مور د مخه یونندې بحث درلودي چي په څينو مواردو کښي مسلمانان صرف ايمان په غيب سره لري چي یوه خبره همدلته داده:

اول: دانسان پیداينېت بille پلاره او بille موره .

دوهم: دانسان پیداينېت بille موره .

دریم: دانسان پیداينېت بille پلاره .

دادري خلقتونه رب العزت د خپلی خدائي دښکاره کولواو ثابت کيدو په غرض د خپلو نورو خلقتونو په لپ کي درولي دی .

اول یې بابا آدم عليه السلام چي نه مورلري نه پلار .

دوهم يې بي حوا (رض عنها) ده چي پلارلري يعني ببابا دم عليه السلام ملي مورنلري .

دریم حضرت عیسیٰ عليه السلام دئ چي مورلري يعني بي بي مریم ملي پلارنلري . و یونکي دي دلته ګونښنه نه کوي چي دادری خلقته خنگه وسوه؟ ټکه موږ مخکي دامنلي وه چي

بعضی سوالونه په مکمله توګه جواب نلري که خه ناخه هم و وايو بياهم قانع کونکه دليل نسو پیدا کولاي نو ځکه وايو چي ايمان په غيب سره درلودل زموږ خاصه ده . که خه هم و وايو په قرآن عظيم الشان کي دهريوه دپاره ډيردلا ئيل وړاندي سويدی لکه د بابا آدم عليه السلام په باره کي ، چي د مهکي د مخ وچه خاوره او بیا د هغې غونډي دل په ختيوا وښتل او بیا په پاخه توګه تبديل ډيل بیا وروسته د بابا ادم عليه السلام وجود دهغې ختي نه په الاهي امر سره ، او بیا د بي بي حوا (رض عنها) پیدا کيدل د بابا ادم عليه السلام خخه چي هغه بیده ووکله چي راکښې نستي د هغه د چې پښتی خخه بي بي حوا پیداسوی وه او د حضرت عیسیٰ عليه السلام پیدا کيدل او د حضرت جبرائيل عليه السلام نزول و بي بي مریمی ته لکه چي په 16 سپاره کي د قرآن پاک دا قصه په تفصیل سره بیان سویده ، خو بياهم واي په سوال کي سوال پیدا کېږي صرف عقیده وي مسئلي دي د هره ګه چا د پاره چي دپروردگار عالم پر وحدانيت باندي بلا شک وشهه ايمان لري د ارتباط په خاطر چي پوه سو بشئه خنگه پیداسوه ؟

ولې پیداسوه ؟

اوڅومره حقوق لري ؟ دامبارک آيت را اخلو.

هُوَ اللَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَىٰ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ بِلَيْهَا (آيت 189) الاعراف

ترجمه : همدغه رب العزت دئ چي تاسي بي خلق کري یاست د یوه انسان خخه او ګرځولي یې ده (پیدا یې کره) د دغه انسان خخه بشئه په خاطرد دي چي د ده زړه آرام او تسکین سی .

انشا الله د پورته سوالونو جواب په مکمله توګه سره پیداسو.

تفسیر : که په غور سره دامبارک آيت ترڅيلي خیرني لا ندي ونيسو دا به راته معلومه سی چي د بي بي حوا پیدا یې نست په هرقسم چي وو د حضرت بابا آدم عليه السلام په خواهش او د ده د آرامواли د پاره وسو . ټکه د حضرت آدم عليه السلام اوسيدل په یوازي توګه ده خپل د پاره د قبول وړ نه وه ، انسان اجتماعي خصلت لري او یوازي والي یوازي دالله (ج) د پاره بس دي . بل دا چي پروردگار عالم اکثره مخلوقات جوره جوره پیدا کړي دي چي آينده په پري بحث وکړو ټکه حضرت آدم عليه السلام هم د خپل جورې د پاره ګونښته او دوعا ګانی کولي . که خه هم آدم عليه السلام بشئه نه وه ليدي او تصوري د بشئي هم نه درلوده خوپروردگار پخپل كامل علم سره پوهيدې چي د بشئي ضرورت لا زمي دي . ټکه د ژوندانه رونق هم بيله بشئي خخه سمون نه خوري او په اصل کي د کورونو د ترتیب او هم روښانه ساتلو د پاره یونه هيريدونکي جزدي ، نوځکه یې دا نفيس او باقدرته انسان غوره کړ چي په هره زمانه

او هر وقت کښي ورته بي حده ضرورت ليدل کېږي. او که مبالغه ونکړو باید وویل سی چې ژوند بیله نسخې خخه کامل نه بلکه نیمگړ دئ او هغه هم په تیاروکي . دا برتری د لمړي حُل د پاره پروردگار عالم و بي بي حوا ته ورکړه . او س به خنګه سترګي پتي کړو او یاهم و وايو چې نسخه پي اهميته ده او یاهم په کورونوکي د زينت وسیله ده . هغه وخت چې زموږ پلار آدم عليه السلام نا آرام او بې کراده وو دامعني نه و چې ګواکي هغه ودې او تېري وو او یاهم دکور د جنجال (صفايي) او دیگ پخولوله امله په تنګ راغلي وو او یاپي هم توله ورځ جاروب کاوه ، بلکه هدف دلته وو چې د خپل همجنس په نه درلودلو سره پې دکمبود احساس کاوه خبروکولو او جواب اخیستلو د پاره پې هم جنس نه درلودئ خکه نو نا آرام بشکاره کیدئ په دې خاطر چې په آینده کي خوشحال آرام اود ژوند په تېرولو کي سعادت ور په برخه وي او د نورو موجوداتو په خير دی هم جوړه ولري و پروردگار عالم ته په زاري وو. پروردگار هم د د خپل وجود خخه د حضرت بي بي حوا رض عنها) پيداينست وکړ دا په دې خاطر :

هر هغه خه چې په مشکل او زحمت سره لاس ته راخي هغه دير ګران او با ارزښته وي او هيڅوقت د هغه د ضائيع کيدو طرز نه منل کېږي خو بل عکس که په دېره ارزانه او یاهم مفتنه توګه کم سوغات او یاهم د ژوند د ضرورياتو اسباب د بنده ولاس ته ور سېږي د هغه قيمت او قدرلې وي . په همدي وجه پرور د ګار عالم د د خپل وجود خګه د د هم جنس په داسي وخت کي پيدا کړه چې هم د د انتهائي ضرورت وو او هم د د بدن یوه ټوټه وه چې ضرور د د محبت سبب سوه او داسي یوه تحفه وه چې هم د نسل د ديروالۍ ، هم د خون شريکي او هم د ضرورت جز لاینفك وو . د پروردگار عالم مقبول ترين بنده سردار دو عالم حضرت محمد (ص) خخه د لورډ پيداينست په باره کي داسي ارشاد دي . ((په هغه کورکي خلویښت ورځي نوراوري چې هلته لور پيداسي)).

دوهم دليل:

کله چې حضرت آدم عليه السلام دې بي حوا (رض عنها) سره د جنت خخه و مهکي ته راکښته سو نو د نسل د دير والي په خاطر د رب العزت د خوا خخه دا قانون ورته وضع سو چې ورور دي خور په نکاح کړي لکه چې همداسي کيدل .

د حضرت آدم عليه السلام دوھ زامن وھ (قابيل او هابيل) دې دواړو د خپلې خور پرسلا نجه جوړه کړه په دې معني چې هريوه د دوي غښتل دا خپله خور په نکاح کړي حکه دا خور دېره حسينه ، هوبنیاره او چالاکه وھ ، که خه هم دا انجلۍ خپل پلار (آدم عليه السلام) وهابيل ته په نکاح ورکړه خود دې انجلۍ هغه ورورچي ددي سره یوځای دمور په رحم کي موجود وو او دوي دواړه په دوګانګي شکل سره پيدا سوي وھ د قابيل پنوم يا دیده مخالفت وکړې دې اندازې چې خبره جګړې ته ودریده او قابيل هابيل و واژه که خه هم د دوي پلار و دوي ته د خيرات کولو پيشنهاد کړي وو چې د هريوه د خيرات د قبول کيدو په صورت کي دي هغه اقلیما نکاح کړي .

قصه به رالنډه کړو نتيجه اخلو :

دا منازعه د ضرورت په خاطر وه نه د مال او متاع په لحاظ . حکه مور پورته و ویل د بنځی موجودیت اود هغی ضرورت په جامعه کښی یوضروري اود نظره خخه نه لویدونکی بحث دی . په همدي خاطرب العزت پخپله د بنځی موجوددیت لا زمي او ضروري عنصر ګنلي دی . حکه نورو مخلوقاتو ددي ئهای نسو نیولای . قabil اوهاييل هم ددي مفکوري په درلودلو سره دا غونبتل چې خپل کور او ژوند ته لا رونق ورکړي اود هرانسان هم دا خواهش دی چې تر نورو برتره اوسي .

دریم دلیل :

مور ته دا ثابتنه ده چې ژوند بیله بنځی خخه نیمگړی دی . په دې ترتیب دخپل ثبوت د لا ټینګولود پاره دموسي عليه السلام دمور بیان په لنډ ډول داسي بیانوو ګ فرعون خوب ولبدی چې د بیت المقدس د طرفه خخه اور راسي اوپه مصر کښی د مصر بیانو کورونه سوځی خود بني اسرائیل په کورونو کي نه نزوی او亨غوي سلامت پاڼه کېږي . امرصادرسو چې د وخت عالمان دي د خوب تعییر وکړي . د زمانی او وخت راهبانو په ګډه سره دا فیصله وکړه او فتواً صادره سوه ((په بني اسرائیل کي یوماشوم پیداکېږي ستا سلطنت او پادشاهي ختموي)) .

فرعون چې دا جواب واو ريدئ امر يې وکړ د هربني اسرائیل په کور کي چې هلك پیدا کېږي هغه و وزني . تردې اندazzi چې د بني اسرائیلوا اویازره تنه ماشومان و وژل سول . د حضرت موسی عليه السلام په پیداکیدو سره د هغه مور ډير وارخطا سوه او نه پوهیده چې خه وکړي اودا هلك چېږي پت کړي حکه د فرزند وژل هغه هم د مورپه مخ کي د صبراوتحمل خخه ليري کاردئ .

پروردگارعالمند تجویزپیش کولو په خاطر دې هلك مورته داسي فرمایي .

رِدْ دَوْحَيْنَا دِلَى دُمْلَكَ مَا يُوحَى(38) دَنْ اَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلَيْلُقْهِ الْيَمُ بِالسَّاحِلِ يَدْخُذُهُ عَدُوُ لِي وَعَدُوُ لَهُ وَدَلْقِيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّيِّ مِنِي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي(طه ایت 38 – 39)

ترجمه : هغه زمان چې وحي وکړه مور په وحي کولو سره واچوه (دغه هلك) په صندق کي اوبيا وغورخوه داصندق په دریاب کي پس ودي غورخوي داصندق دریاب په یوه څنډه کي چې ونيسي دی (پیداکړي) دېمن زما اوډېمن دده واچوله ماخپله مينه په تا باندي چې تربیت وسي ستا زما ترنظولا ندي .

تفسیر: هلتہ د فرعون په کور کي هلك نه ووکله چې نوموري صندق د اوبيو په منځ کي د فرعون وکورته داخل سو نود فرعون بنځی امر وکړچي صندق د اوبيو خخه را وباشي . د هلك په ليدلو سره ډيره خوشحاله سوه حکه پروردگارعالمند د دې په زړه کي دموسي عليه السلام مينه اومحبت دومره ډير ور پیدا کړ چې هغه يې پخپل اسرا رسه

د زوي په نوم ويللى . فرعون اسرارکاوه چي داھلک زمود دېمن دئ اوددھ وزیرانو هم داخبره تائیدوله خو د فرعون بشخي هغه ټوله پرله پسي رد کول . تردې اندازې چي يوه ورخ موسى عليه السلام د فرعون په بغل کي دھغه بيره کش کړه فرعون په غصب شو او وي ويل داھم هغه دبني اسرائيلو هلك دئ . ولی رضاعي موري په ويل نه داماوشوم دئ . په بشه اوبدکله پوهېږي ، امتحان پې کړه .

روایت دئ چي وايې د فرعون بشخي امر وکړي يوه د اورسکروته اويوه توته سره زردي را وړل سی اوددې هلك په مخ کي دي پراته وي چي فرعون پخپله ددې حرکت اندازه وکړي . هلك کوم يوه ته لاس اچوي . وايې موسى درب العزت په لارښونه واورته لاس واقھوئ اوھغه یې وڅلپلي خولي ته يو وړئ چي ژبه مبارکه یې په وسوھيدل حکه خود فرعون بشخي بشه دليل پيدا کړ او اسراريې په دي کاوه دامعصوم بې ګناه دئ . رب العزت ددې په زړه کي دمياني او محبت ګلان غورولي وه اوغونښتل پې ددې په واسط موسى لوې سی .

نتيجه : که چيري د دې دوو بشخو (دموسي د موراود فرعون بشخي) موجوديت نه واي نوحضرت موسى به خنگه او چيرته لوئيدي؟ (الله پاک په هرڅه باندي قادر دئ خو)

د صندق تدبیر او د هغه وړل د فرعون کورته او هلتنه لوئيدل د موسى د رب العزت رضاً وه چي ددې دوو بشخو په واسطه ترسره سول .

خلورم دليل:

مور په دي ډير غټ او طولا نې بحث کي فقط هغه خبرې چي زمود غرض وو را واخیستې د دي لپاره چي خپل دليل قوي کړاي سو . ويونکي دي خپل سوالونه په نورو کتابونو کي حل کړي . صرف دقرآن عظيم الشان د 16 سڀاري د مریم د سوره نه مور لنډه افاده را خیستې هغه هم داده رب العزت فرمای

وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ رِدْ اَنْتَبَدْتَ مِنْ دَهْلَهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا(16) فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَلَمْ رَسْلَنَا رِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا(17) قَالَتْ دِنِي دَعُودُ بِالرَّحْمَانِ مِنْكَ دِنْ كُنْتَ تَقِيًّا(18) قَالَ دِنَمَا دَنَا رَسُولُ رَبِّكَ لِدِهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا(19) قَالَتْ دَنِي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسِسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ دَكْنُ بَغِيًّا(20) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبِّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيْنَ وَلَنَجْعَلَهُ آيَيِ لِلنَّاسِ وَرَحْمَيِّي مِنَّا وَكَانَ دَمْرًا مَقْضِيًّا(21) مریم

ترجمه : يادکړه په دغه کتاب کي قصه دمریمي کله چي لاره دخپلي کورني خخه هغه خای ته چي په شرقی طرف د بیت المقدس کي وه نويې پرده ونیول (دپاره دغسل دھیض) نو ولیوئه مور دې ته (پس له غسل او جاموا غوستلو نه) روح خپل (جبرايل عليه السلام) پس شکل پې خپل جوړ کړ دیته د کامل ٿوان پشان . کله چي بي بې مریمي دا ٿوان ولیدي نو وي ويل :

زه پناه غواړم په رحمن سره له تانه که ته یې پرهیزگاره (زماخخه لیري ولارسه) جبرائيل عليه السلام وویل :
بیشکه همدغه خبره ده خو زه رالیېلیئ یم رب ستا د پاره ددې چې و بخښم تانه (په امر درب) یوهلك صالح او پاك

مریمی و ویل : خنګه به پیداسی ماته زوی حال داچې نه دئ رسیدلئ ماته هیڅ بشر (نکاح می نه ده ټپلي) او نه
هم زه بدکاره وم هیڅ چیري .

و ویل جبرائيل عليه السلام : همداسی ده لکه ته چې واې خورب العالمين فرمایي چې دا کار پما باندي دیر آسانه
دئ الیه لنډه داچې حامله سوه او بیا حضرت عیسیٰ عليه السلام تولد سو بیله پلاره خخه . زموږ مقصد اصلًا په بی
بی مریمی باندي دئ مریم په معنی کښی خدمتگارته ویل کېږي په دې معنی د بی بی مریمی مورد ظانه سره
داعهد کړي وو کم هغه اولاد چې د دې خخه و دنیاته رائۍ هغه به د بیت المقدس د خدمت د پاره وقف کوي .
حکه نو د بی بی مریمی ژوند د بیت المقدس د پاره چې خدمت وکړي وقف سوئ وو . په هر صورت کي چې وو بی
بی مریمه دیره پاکه _ صالحه او پرهیزگاره انجلی وه . د دې دعفت او پاکی په باره کي پروردگار عالم 23 خایه په
قرآن عظیم الشان کي صفت کړیدی . او حضرت عیسیٰ عليه السلام په زانګو کي د خپلی مور د پاکی او د رب العزت
د وحدانيت سبق خلګوته کاوه .

نتیجه : پروردگار عالم خپل بندگان نه هیروی اونه یې هم دلهو لعب د پاره پیدا کړیدی . هغه خوک چې د رب العزت
عبادت کوي الله پاک هم هغه د حکمت او درجې خاوند گرخوی . د دې خبری په تائید سره موب ویلای سو .
پروردگار عالم وښئی ته هم لویه درجه ورکړیده . تراوشه چې موب دښئی په باره کي معلومات وړاندی کړیدی هغه
تول قرآنی ارشادات او الاهی کلام وو چې یوه هم همدغه د بی بی مریمی قصه وه . که په د قیقه توګه سره ورنه
وګورو دومره لوی عظمت او د بدبه د بی بی مریمی ساده خبره نه ۵۵ .

پنځم دليل :

که چیري خبره په عقل او منطق باندي ولاړه وي او نارينه خپل ئان ته داحق ورکوي چې د بل انسان حق تر پښو لا
ندي کړي هغه نادان او سرپیچونکي وګنی نو راسي د دې واقعې خخه چې قرآن د هغه نه روایت لري ئانونه باخبر
کړو اونتصدیق کړو دا خبره چې د علم در واژه د هر انسان په مخ باندي خلاصه ده د حضرت سليمان عليه السلام
نوم ټولو مسلمانانو اوريدلی دی . خود ده په خنګ کي د بی بی بلقيس نوم هم باید د یاده خخه ونه باسو . قصه
داسي ده حضرت سليمان عليه السلام د بیت الله شریفی د زیارت خخه وروسته د یمن و خواته په سفر آغاز وکړ .
ترڅه منزل وروسته یې اراده وکړه په هغسي ئاي کي چې دیره شین گیاوه وه لې خه دمه وکړي . هُد هُد چې موب
ورته ملاچرګک وايو د موقع خخه استفاده وکړه په هغسي ئاي کي چې دیره شین گیاوه وه لې خه دمه وکړي . کوله چې د بل مرغه سره یوئائي
سو او هغه ورته د بی بی بلقيسي شان او شوکت و بنووئ چې د دې ملک پادشاهي یې ترڅلی ادارې لا ندي راوستي

وه . حضرت سليمان عليه السلام د هُدْهُدِه غیب کیدلو سره په قهرسو . اراده یې وکړه چي هُدْهُد و وزنی هغه ورته دعجائيبي قص بيان داسي وکړه :

ددی ملك پادشاهي دیوې بنئي په واک کي ده . او داهنځه خلګ دی چي ولمرته سجده کوي . ستا د قدرت اوامرلا ندي نه دي .

حضرت سليمان د معلومولو د پاره يو خط داسي وليکي .

رِنَةٌ مِّنْ سُلَيْمَانَ وَرِنَةٌ بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ(30) دَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَدُتُونِي مُسْلِمِينَ(31) الايه (النمل)

ترجمه : بيشهکه دغه (لیک) د سليمان د خواخنه راغلی دئ او بيشهکه (مضمون د دې لیک دادئ چي شروع په نامه دالله چي خورا دير مهربانه او دير رحم والادئ . لوبي اوکبرمه کوي تاسي پرما اوراسيه ماته مسلمانان او غاړه اينښدونکي .

قَالَتْ يَا دَيْهَا الْمَلَكُ دَفْتُونِي فِي دَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَيِّ دَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِي(32) قَالُوا نَحْنُ دُولُوا قُوَّيِّ وَدُولُوا بَدْسِ
شَدِيدٍ وَالْيَمْرُ دِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَدْمِرِينَ(33) قَالَتْ وَنَّ الْمُلُوكَ بِذَا دَخَلُوا قَرْبَيِّ دَفْسُدُوهَا وَجَعَلُوا دَعِيزَيِّ دَهْلِهَا دَذَّلَيِّ
وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ(34) وَرِنَيْ مُرْسَلَيْ دِلَيْهِمْ بِهَدِيَّيِّ فَنَاطِرَيِّ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ(35) الايه النمل

کم وخت چي داخل بلقيس ته ورسيدئ هغي د خپلو وزيرانو سره په تخت باندي ناسته وه وي ويل :

ترجمه : ووبل بلقيسي اي اشرافو مشهوره راکړئ تاسي ماته په دغه کار زما کښي ، نه یم زه فيصله کوونکي دکوم کارتنه هي پوري چي حاضرسئ تاسي ماته (مشهوره راکړي) . و ويل دغو اشرافو چي موب خاوندان د قووت او زور یو او خاوندان د جنګ سخت امراو حکم تاته دئ پس و گوره ته چي دخه شي حکم کوي ته (پرمود باندي چي وي منو) ووبل بلقيسي بيشهکه پادشاهان هرکله چي نزوzi په کوم کلې (ښار) کي خرابوي دوى هغه ښار او ګرځوي دغه (پادشاهان) عزيزان (مشران) دا هل ده ګه ذليلان او همداسي دوى کوي . بيشهکه زه ليپونکي یم دوى ته سره له هديه (سوغات) پس بيازه کتونکي یم چي په خه حال بيرته رائي دغه ليپل سوي .

همدارنګه د ژوندانه جرياناتو په سريع ډول کارونه د حضرت سليمان عليه السلام په نفع تمام کړه او بي بلقيس مسلمانه سوه بلاخره د همدي سليمان عليه السلام په عقد کي راغله .

نتيجه : و گوري دې لوی او سنجيده تدبیرته چي خپل قوم او خپل ملك یې د جنګ او ویراني خخه وساتي که خه هم د دې وزيرانو د جنګلاره خوبنه کړيوه چي هغه هم ټوله جنګيالي نارينه وه . په خومره حيرکي سره یې اول ورته د تحفه پيشکش وکړ بيا د دوهم خل د پاره یې د خپل تګ تدبیر ونيوي .

مود وینو او لیدلی مودی په جهان کي خومره قووتونه کم چي د نارينه وو په اختيارکي راغلي دي د ویراني سبب گرخيدلي دي مگردالهي مرسلا نو نه بغیرچي د هغوي توله مرام د ملك او خلقوارامتياوه . ددي قصي خخه د نتيجه ده چي د عالم ديروالى اولبروالى په نراوبنځه پوري اره نلري خوفيزيکي حالتونه بيله مسئله ده .

شپږم دليل:

هغه وخت چي رسول اکرم (ص) دحرادغره په یوه غارکي په عبادت باندي اخته وو د الله پاک (ج) له خوا وبندگانو ته په خدمت کولو باندي ماً مورسو اوداپي ورته وښودل

اقرَدْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ(1)خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ(2)اَقْرَدْ وَرَبُّكَ الْدَّكْرُمُ(3)الَّذِي عَلَمَ بِالْفَلَمِ(4)عَلَمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ(5) العلق ترجمه: شروع وکړه په نامه د پروردګارخپل هغه ذات چي کائنات ې خلق کړیدي . او خلق کړي ې دی انسان د دترلي سوي ويني خخه . وايه دا چي رب ستا لوی کريم دی هغه ذات دی چي بسونه ې کړیده په قلم سره اوښونه ې کړیده وانسان ته د هغه خه چي مخ کي نه پوهیدي . کله چي کورته راغي او خپله قصه ې ويبي بي خديجي ته وکړه د پروردګارعاللم د مهرباني او رحمت له امله په هغه ساعت بي بي په محمد(ص) باندي ايمان راوړي او د مسلماني بنځي په نوم مشهوره سوه . دا اولني انسان او بنځه وه چي په پيغمبر باندي ايمان راوړي او هغه بي تصدق کړ او قبوله ې کړه محمد پيغمبرد آخر زمان دی . ترڅل هرڅه تيره سوه . خپل مور، خور، پلار، قوم، قريه او تول دوستان ې ترشاه کړل خود حق ويلو خخه ې انکارو نه کړ . که خه هم دا پخوا تجار پيشه بنځه وه د مالداري کورني خخه وه د ژوندانه په هرڅه باندي پوهيدل ، د هغه وخت د سياست ، ګتي او تاوان سره بنه بلده وه بیاپي هم دا توله د ترازو په یوه تله کښي وا چول او د رب العزت په هدایت سره ې د آخرالزمان حضرت محمد (ص) محبت او صداقت په بله پله د ترازو کي واچاوه مشاهده ې کړل په زرگونو جايداد، خپلولي او تجاري سامان په تله د ترازو کي واچوم بیا هم سپک دي . حکمه ې د خوب تعبيरمعني سو . کلک عزم او پخه اراده د دي باعث سوه چي خان دا سلام په لمړي ليکو کي حساب کړي خپل نوم په لمړي قطارکي ثبت او جها نيانوته دا وښي چي بنځه هم د پوره واک ، اختيار او عقل درلو دونکي ده . د نراوبنځي ترمنځ د عقل او ايمانداري په منځ کي هم توپير نسته خو په بيولوژيکي ساختمان کي چي کومي نيمګرتياوي ليدلی کېږي هغه د خداي (ج) کاردي نه دعقل کموالي . په همدي منظور که چيري بي بي خديجي (رض عنها) د رسول کريم (ص) پيغمبري نه واي منلي آيا دا کور او کھول د پيغمبر به خه رنګه وو؟ په داسي حال کي چي حضرت محمد (ص) د پاره د کورنه د باندي هم خاکي کافرانو نه وو پري اينسي او خداي نا خوا سته په کورکي هم بي ورسره شخري کولاي دا ژوند به خنګه تيريدلاي؟ . مور په دي باره کي پير بنه ضرب المثل لرو.

((د بهر غم به په کورکي حل کړو خو دکورغم به چيرته یوسو))

که دې خبری ته په کلکه مور متجوھ سوحتماً نتیجه اخلو بسچه هم ذهن لري اوکه د تعليم او تربیي خخه ليري و ساتل سی دکورڅه چي د جامعي خرابي هم منځ ته راتللاي سی . د بي بي خديجي (رض) حال اوحال که په دقیقه توګه ترمهالعه لا ندي و نیول سی حتماً دا ثابته کيږي چي بسچي ته باید په سپکه سترګه ونه کتل سی اونه هم باید په خلورو دیوالونو کي محدوده سی. د بسچي حقوق د تعليم او تربیي په لاره کي د نارينه سره بل الکل مساوي دی . نن ورځ چي د جهان علمي نظریات ورځ په ورځ مخ په لوړه ځي د بسچي د پوهی ضرورت هم لازمي عنصر ګنل کيږي دا چي څه رنګه ؟ په کوم حالت ؟ اوچيري باید د بسچو د پاره مدرسي جوري سی ؟ خنګه باید درس وواي ؟ کوم شرائط باید ورته مساعد سی دا هغه خبری دي چي د وخت حاکمان باید پړي خبری وکړي اوغوروکړي . ځکه د تعليم او تربیي د پاره سهولیات د حکومت او واکمن له خوا باید سرته و رسپري نه د یوه محکوم او بې تد بيره اشخاصو له خوا . ځکه د علم او معرفت چشمې کیدای سی په خاورو او ختو کي لاهو سی . مور د دې بحث لمړني برخه په همدي څو کلمو کبني لنډولاي سود ډيري سرگردانۍ اویاهم دخبو او ريدلو خخه په لنډو الفاظو کي مهم ټکي تشریح کوو.

لنديز

اول : د بي بي حوا (رض عنها) موجوديت او پيداکиде د رب العزت په واسطه د حضرت آدم عليه السلام په درخواست سره دا معني لري بيله بسچي د انسان ژوند مکمل نه دي .

اول خو بيله بسچي خخه د بشرد نسل ډيريدل امکان نلري (که چيري پروردگار عالم و نه غواري) .

دوهم دا چي د افهام او تفهم لاره بل کل بندېري .

دریم انسان خپل ژوند په خوشحالی سره نسي انجام ته رسولی .

اوآخره جمله خولا داده چي انکارنسو تري کولای ، هغه مخلوق چي رب العزت پخپله خدايي سره خلق کړي او هغه د نارينه د پاره بهتروګرځوي آيا دا د کفراو ناشکري ځای نه دئ چي انسان هغه د نظره خخه ليري وګرځوي او یاهم هغې ته په سپکه سترګه وګوري ؟

دوهم : دقابيل او هابيل جنګ او نزع د خپلي خور د نکاح کولو په خاطر آيا د بسچي د موجوديت په لحاظ او د ضرورت د رفع کولو په منظورنه وو ، که چيري بسچه د نظره لويدلې او بې اهميته انسان په توګه وليدل سی نو د قabil او هابيل جنګ په خه وو ؟

دریم : د حضرت موسی عليه السلام د پیدایښت او د هغه دژوندي ساتلو باعث او کارمند د مهکي پرمخ د د مور نه وه ؟ که چيري د رب العزت نظر د بسچي خخه ليري واي اول به يې نه پیداکول او دوهم به يې هغې ته تد بيرونه نه بشوول او د حمکي پرمخ به يې دیوه باقدرته انسان په حیث نه معرفي کول . په همدي تائید باید و وايوهمدا بسچه

وه چي په تدبیر الاهي سره يې موسى عليه السلام ته نجات ورکړ او بیاپی د خپل دېمن په کور کښي د دېمن بشخي پخپل تدبیر او اسرا رسه وروزی . او س نو موږ دله د دې دوو بشخواهیت او موجودیت خنګه د نظره وباسو او که يې په ساده نظر سره وګورو آیا د پرور د ګار عالم د بندگانو سپکاوی نه دئ ؟

خلورم : د حضرت عیسيی عليه السلام د موږ بي بي مریمی پیدایښت د هغې روزنه او بیا هغې ته دومره لوی مقام ورکول چي پروردگار عالم په قرآن عظیم الشان کي د هغې صفت تشریح کړي د نظره خخه ایستلاي سو ؟ بیا هم که پرور د ګار عالم خپله مهربانی د بي بي مریمی خخه کمه کړي واي نو حضرت عیسيی عليه السلام به خنګه پیدا کيدي . که خه هم د هر ګنډ فیټګون سره هرهغه خه چي د پروردگار اراده وي سرته رسپړي خو تدبیر يې د پروردگار سره مخ کي سوي وي موږ دله د مځکي پرمخ د یوه انسان د موجودیت او د هغه د احترام

په باره کي بحث کوننه د خالق لعالمين په خدائي کي د بي بي مریمی نقش او د هغې احترام په وړکتوب کي حضرت عیسيی عليه السلام پخپله ژبه بيان کاوه . آیا موږ ته پکارده چي د خالق العلمين په مخلوقاتو باندي د پرمختګ ، ترقۍ او تعلیمي زده کړو د ليارو چارو په برابرولوکښي سترګي په کړو ؟

پنځم : د حضرت سليمان عليه السلام د پاخه تدبیر په مقابل کي د بي بي بلقيسي جواب ستاسي په نظر یوساده کارښکاري ؟ دasicي نه ده موږ و ويل ټولو تکړه پهلوانانو او وزیرانو ورته و ويل چي موږ څو د هغه سره جنګ کوو ولی د دې د عقل فراتست باعث سو چي خپل ملک او قوم د بدېختي خخه وساتي حکه جنګ هیڅکله آبادي منځ ته نه راوري اونه هم په جنګ کي حلوا تقسيم کېږي . نه دا چي خپل ملک یې وساته بلکه د خپل ملک په وسعت کي يې هم ځلانده رول ولو باوه . په هغه جنګ کي چي باخت حتمي وي د برئ د پاره لاره د هرانسان په ذهن کي نقش نسي لوړولي.

شپږم : د حضرت محمد (ص) تربعشت مخکي تجارت ، صنعت او سیاسي مسائل په ډيره چتکي سره مخ ته تلل او خلګ په پوره پوهی او دا نایي سمبال وه . حضرت بي بي خدیجه چي د یوه شته من او بیاپی کورنۍ خخه پخپل عقل او کمال رسیدلي بشخه وه د خپل عقل او منطق په درلودلو سره يې حضرت محمد د خپل تجارت نماینده وټاکه که خه هم دې په دې وخت کي په پیغمبری نه وومبعوث سوی ولی د امین په نوم سره مشهور وو او بیا يې د زمان په تیریدلو سره د خپل محرم په حيث انتخاب کړ او وروسته يې بیا د آخر زمان پیغمبر په حيث قبول کړ . که چيری په هغې کي عقل ، بینایي او فراتست نه واي داینده د پاره خپله دنيا او دولت غورخول بیا میره کول او بیا ده ګه سره ټول زحمتونه ګالل او پره ګه ايمان راړېل د یوه عادي انسان په حقله ثابت کيدا سی ؟ واضح خبره ده چي نه . دا ډول تدبironه د یوه سالم او هوښيار انسان په واسطه طرح کيدا سی ، هر خوک په هر زمان کښي د دasicي تدبیرونه پوره لیاقت نلري حکه موږ پروفیسوران ، عالمان او ډيردانشمندان لیدلي دي او وینو يې چي د عقل د کموالي له امله درست او ثابت پلانونه نلري بلکه د یوه ماشوم په ډول عمل اجراء کوي .

په هرصورت د حضرت بي بي خديجي (رض عنها) علميت او با تدبيره حرکات ددي خبری تائيد دي چي شئه او نر دمکمل عقل خاوندان دي که چيري د خپل عقل خخه کار واخلي دنيا گل او گلزارکيداي سي بيله دي خگخه د ژوند هره لحظه لکه په جهنم کي تيريداي سي او په ورخ د آخترت کي به شرمساره اوسي موره ته دا پکارده چي اول خپل ځان و پيڙنو خود پروردگار عالم مخلوقاتو ته په سپکه سترګه و نه گورو بلکه د هربنده حق او حقوق د قرآن عظيم الشان د ارشاداتو سره هرچاته و بخبيل سی خصوصاً زموږ عالمه طبقه باید د قرآن د احکامو په اورولو سره خپله دنده ترسره کري نه داچي د خپل نفسی خواهشاتو په پوره او سرته رسولو کښي هاند وکړي . د رب العزت خوشحالی او رضایت ده ګه دمخلوقاتو دپاره خدمت کول دي نه داچي په اين وآن سره د هغو په سپکاوي کي خپله مفکوره په نورو باندي ترزيق کړو ، په هره ګه خه چي نه پوهېړو باید چپ اوسو اوکه چيري پوهېړو باید په مکمله توګه حق دويلو خخه انکارونه کړو دا به زموږ د دنيا او آخرت په ګټه وي اوکه نه نو همداسي ژوند هغه ژوند دي چي ...

((دوهمه برخه))

د نسخی اشتراك د ژوندانه په ليارو چاروکي :

په تير بحث کي دا ثابته سوه نسخه هم د يوه مکمل انسان په توګه لکه نارينه چي خپل ځانته د تبارز حق ورکوي دا هم کولاي سي عين لقب خپل ځانته غوره کړي په هغه صورت کښي چي د پورودگارعالم د ارشاداتوسره سم عمل او رفتار وکړي ځکه د رب العزت د خواځځه داسې ارشادات نسته چي نسخه دکار کولوکولو څځه منع کړي . کوم ارشادات چي د پورودگارعالم له خواد جامعي د نظم او انضباط په غرض باندي وضع سوي دي هغه په دې خاطر چي دمحيط او ژوندانه چوکات په نه خرابولو کي باید نراو نسخه په ګډه کاروکړي نه دا چي دگناه پیتی د يوه انسان له خوا په بل انسان باندي ولوېږي دجامعي د پاک ساتلو په غرض علماء او دانشمندانو ته ضرورت احساس کېږي دا طبقه که نروي اوکه نسخه خپل نقش په ډيره نسخه توګه اجرا کولاي سي . په هغه صورت کي چي عالمه طبقه نه وي د صالح عمل مرتكبين هيڅکله نه ډيرېږي په نتیجه کي د جامعي خرابوالی حتمي دئ . داچي رب العالمين مهربانه او تر وريدونو هم را نزدې دئ د جامعي پرمختګ او تعالى کيدل په علم سره مربوط بولي اود بي سوادي سخت مخالف دئ .

مور ددي خپلي ج ملي د ثبوت دپاره ويلاي سو د متعددو پيغمبرانو انتخابول او هغه په مئکه کي دهدایت او بشارت او هم د اخلاقو د فاسد کيدو څځه د بندگانو د مخ نيوی په غرض له یوې خوا او هغنوئ په الاهي کتابونو سره پوهول د بل طرفه څخه دا خبره د شک او تردید د لاري څځه را باسي اود تحقق کرسی ته د رسيدو د پاره د قرآن عظيم الشان څخه دامبارك آيت را اخلو .

ادْعُ رَبِّيْ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَىٰ وَالْمَوْعِظَىٰ الْحَسَنَىٰ وَجَادِلْهُمْ بِالْتَّىٰ هِيَ دَحْسَنُ (125) النحل

ترجمه : بلنه کوه خلقوته د پورودگار واحکاموته په محکمه خبرو سره او وعظ کوه په نیکو خبرو سره او مناقشه کوه د دوى سره (کفاروسره) په هغه صورت کي چي هغه احسن وي (جنګ او جدال پکنې نه وي) .

ددې آيت مبارک اصلي مقصد دادئ چي قول مسلمانان باید په علم او پوهې سره خپل ځان سمبال کړي ځکه د ناپوهی او بي علمي نتیجه خرابي ده او رب العزت خپل بندگان د خرابي څخه ژغوري . که خه هم د قرآنی ارشاداتو په رنا کي رب العزت د بندگانو د پاره مشکلات حل او د سعادت هرڅخize رهنمودونه تحریر او د رسول اکرم (ص) په واسطه یې بيان او واضح کړيدي خوبیاهم د انسانانو قاصر کيدل او غلط فهمي ده چي د پخوانیو اديانو په بیا ژوندي کيدلو کي خه ناخه رول لوېوي . مور د دې خبری د تائید د پاره خو مثالونه لرو .

اول: انسان خپل دین بد لولای سی خو خپل عادت تر پیپریو پیپریو پوری نسی هیرولای . دا ئکه چي انسان اجتماعي ژوند ديته اړباسي چي ئان داجتماډ سره څه ناخه مناسب کړي . مثلاً: که موږ اروپاېي تولني ته یا امریکاته ولاړسو هله به و وینو چي مسلمانان موجود دي خپل طاعت او عبادت کوي خود اسلامي شريعت لا ندي ستر عورت نلري . بل عکس که افغانستان ته راسو و به ګورو چي دلته هم مسلمانان دي خپل طاعت او عبادت کوي ولی اکثره زنانه په مکمله توګه ستر عورت لري . موږ دلته اکثریت یاد کړیدي نه اقلیت . په دې دواړو حالا تو کي موږ د کفر یا کمي بلی متراوافي کلمې اطلاق نسو کولای ځکه د محیط شرایط په انسان باندي تاً ثیرلري .

دوهم: په بعضي خلقو کښي د پخوانۍ کفرۍ اديانو بعضي فورمولونه ثبت دي مثلاً: د شپې د پاکۍ د پاره جاروب مه کوي خپل دسترهخوان د شپې مه ټکوي ، د لاسونواو پښو نوکان مو یوځای مه اخلي او نور... داسي مثالونه ډيرليدل کېږي . حال دا چي رب العزت د پاکۍ د پاره متعدد ارشادات لري لکه په دې مبارک آيتونوکي :

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ (108) التوبه

وَثِيَابَكَ فَطَهَرٌ (4) المدثر

قَدْ دَفَلَحَ مَنْ زَكَّاهَا (9) الشمس

همدغه راز هغه وخت چي د عربوقوم او چاپيریال خپلي لوئي ژوندي بخولی اویاېي هم ده ګډو د پیداينېست په باره کي بد فالۍ او بد شګومې ليدلې رب العزت د خپل الاهي رحمت په نزول سره همدا نننی قرآن کريم لا زم اود بشرد پاره ګټور و باله او ټولو خلکو ته یې علم ور زده کړ او خلگ ېې په دې پوه کړه مخلوقات د پروردگار په هر شکل او صورت چي وي دیوه قدراو قيمت لياقت لري نباید د خپل زوراو قدرت څخه بده استفاده وسي .

د قرآن عظيم الشان نزول او د هغه تشریح و یوه شخص ته ضرورت درلود ، دا لوی او سنګین بار پاک پروردگار د حضرت محمد (ص) په غاره وا چاوه دا په داسي حالت کښي چي د حراً دغره په یوه غار کي د خپل خداي په عبادت لګياوو دیوې فرشتې په واسطه چي عبارت د جبرائيل عليه السلام څخه وو د حق د ویلو په لیاره و ګمارل سو . په دې خاطر چي محمد (ص) ناخوان (امي) وو د پروردگار عالم له خوا څخه دعلم په زده کولو ماً مورسو ځکه د حق ویل په ې علمي او بيسوادي سره نه ترسره کېږي بايدانسان د پوره عقل او تعقل خاوند وي خو وکولاي سی دالله پاک کلام و خلقوته تشریح او ورسوی . قرآن عظيم الشان هم په همدي خاطرچي خلگ پوه سی او د الاهي علم څخه ټوله ګته واخلي په 23 کلونو کي په تدریج او ټوټه آیاتونو سره و مهکي ته نازل سو او د امي محمد څخه ېې د علم مخزن جوړکړ . دا هم زموږ د پاره د عبرت درس دئ چي د خپل توان او قدرت په اندازه د قرآن عظيم الشان د ارشاداتو څخه ګته وا خلو او هغه د خپل ژوند سرمش و ګرځوو . که چېري و وايو چي انپېړو ، یابيسواده یو قرآن مونه دئ ویلى نه مودئ ترجمه کړي او نه مودئ زده کړي ئان نسو خلاصولي ځکه د دنيا د معاملاتو ، تجارت ، د کانداري ، معلمۍ ، خريد او فروش او بلاخره د آدم خان درخانۍ قصه زده کولاي سو د بي سی راديو او ريدلاي سو خو

قرآن شریف نسو زده کولای؟ یا یې نه سو اوریدلای؟ یا یې نسو ترجمه کولای؟ دا به زمود په صداقت او ریښتین ولی باندي پوره او مطلق د بطلان خط راکابري .

هغه لمپنی مبارک آیت چي پرحضرت محمد (ص) باندي نازل سو د همدغه ئای نه علم او پوهه پرمود باندي هم فرض سوه دهغه برکت له مخي چي پروردگارعالم خپل خاص پیغمبر حضرت محمد (ص) ته دعلم اوپوهی لاري چاري دقرآن عظيم الشان په لارښونه ورزده کړي مود دهغو خګه دګل پشان دانه دانه راخلو اوڅلوا ګرانو ويونکو ته یې داسي وړاندي کوو . دحضرت آدم عليه السلام منځ ته راتلل دمھکي پرمخ کم بې بنیاده او بې اساسه کار نه وو، د پروردگار د حکمتونو خڅخه یوهم د انسان پیدایښت په ډیرتدبیر او مکمل صورت سره د یوه چلنځ په شکل منځ ته راغلي دی . ددې خبری د تائید د پاره د قرآن عظيم الشان دالبقره سوره ته مراجعه کوو، ويونو چي پرور د ګارعالم د انسان د پیدایښت نه مخي دملا ئکو سره دا موضوع خنګه مطرح کړيده .

**وَرِدْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَىٰ دِنِيٰ جَاءِلُ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَىٰ قَالُوا ۚ ۝ تَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدَّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ دِنِيٰ ۝ دَعْلُمْ مَا لَا تَعْلَمُونَ(30) البقره**

ترجمه : هغه زمان چي و ويل پروردگارستا ملا ئکو لره زه ګرخونکي یم (پیداکونکي یم) په مھکه کي د یوه خليفه نوپه جواب کي ملا ئکو ورته وویل آیا ګرخوي ته هغه خوک چي فساد به کوي او تویوي به ويني ، مود چي یو تسبیح وايو تا لره حمد وايو تالره پاکي ده تالره او مود په پاکي یادونه کوو تالره ، و ويل پرور د ګار زه پوهېږم په هغه خه چي تاسي نه پوهېږي .

وَعَلَمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَىٰ فَقَالَ ۝ دَنِبُؤُنِي بِالْأَسْمَاءِ هَرَلَاءِ دِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ(31) البقره

ترجمه : زده یې کړه وآدم عليه السلام ته نومونه د ټولوشيانو وروسته یې وړاندي کړل هغه نومونه په ملا ئکو باندي وې ويل خبرکړي تاسي ما په نومونو ددې شيانو که چيري یې تاسي رشتني .

فَالَّوَا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِلَا مَا عَلَمْتَنَا ۝ دِنَّكَ دَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ(32) البقره

ترجمه : وي ويل ملا ئکو پاکي دي وي تالره نسته مود د پاره علم مګر هغه خه چي تاراښو دلي دي په تحقیق سره ته چي یې خاوند دعلم او حکمت یې . یو بل آیت د همدي سوري

**قَالَ يَا آدَمُ ۝ دَنِبِئُهُمْ بِالْأَسْمَاءِ هُمْ فَلَمَّا دَنِبَهُمْ بِالْأَسْمَاءِ هُمْ قَالَ ۝ دَلَمْ ۝ دَقْلُ لَكُمْ دِنِيٰ ۝ دَعْلُمْ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَدَعْلُمْ
مَا تُبَدِّلُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ(33) البقره**

ترجمه : وویل پروردگاراي آدمه خبرکړه دوى په نومونو د دې شيانو پس هرکله چي خبر یې کړل دوى په نومونو د هغه شيانو نو و ويل پروردگار آيا ما تاسوته نه وو ويلي چي زه پوهېږم په غيب د آسمانونو او مھکي او پوهېږم په هغه خه چي بشکاره یې کوي تاسي او په هغه شي چي په پته یې کوي .

د دې خبرو خخه داسي معلومېږي د ملا ئیکوخونه نه وه چې انسان پیدا سی د عازازیل هم خوبنې نه وه چې انسان پیداسی که خه هم د هغه وخت د معتبرو بندگانو خخه وو. ولی الله پاک چې کمه اراده درلووده هغه یې انجام ته ورسول او حضرت آدم عليه السلام یې خلق کړ بیاپی ملا ئکو ته و ویل چې ورسئ ورته سجده وکړئ ټولو ورته سجده وکړه مګرعازازیل (شیطان) د سجدې خخه انکار وکړ . رب العزت ورڅخه سوال وکړ . ولی دی سجده ونه کړه هغه وویل ((زه د اور پاک خځځه یم او انسان درختي مرداري نه)) پروردگارعالمنه د خپل رحمت خخه ليري کړ او د ابد د پاره یې د لعنت زنهاړ ور په غاړه کړ . دا حکه چې د پروردگارعالمنه د امر خخه یې سرغړونه وکړه او انسان ته یې احترام ونه کړ ې خبره ددې خه چې پروردگارعالمنه وانسان ته کرامت او عالي شخصیت ورکړیدئ . په دوهمه مرحله کي چې رب العزت د تحفې په توګه بي بي حوا (رض عنها) آدم عليه السلام ته ورکړه اود آدم عليه السلام روح یې آرام کړ نوي په دواړو ته و ویل په جنت کي او اوسيږۍ مګرتاسي هونبیار واوسی د دې معیني درختي خخه خوراک ونه کړي . که چیري مو خوراک وکړ نوتاسي به د ظالمانو د جملې خخه حساب کړم . د دوى دواړو خوراک د معیني درختي خخه د دې باعث سوه چې دواړه د جنت خخه ووزي . د همدي ئای نه اشتراکي ژوند جور سو .

نتیجه : که پورته بیان په غورسره مطالعه کړو نتیجه دا کېږي .

د پروردگاردا اوامر و خخه سرغړونه د بندگانو د پاره دذلت او بد بختي وسیله پیداکېږي او په تکرار سره کیدای سی د خدای

درحمت خخه ووزي ، که خه هم دالله پاک د خاصو بندگانو خخه وي لکه عازازیل (شیطان) چې د همیش د پاره وشپړل سو ولي آدم عليه السلام او بي بي حوا (رض عنها) د توبې او زاري نه وروسته وبخښل سول .

الله پاک پخپله حضرت آدم عليه السلام ته علم ور زده کړ او بیاپی د مھکي د مخ د انسانانو رهنما وګرځاوه په دې معنی ، ترنهن پوري اود دې نه وروسته کم علمي او ساینسی اختراعات چې منځ ته راخي آدم عليه السلام د هغه رهنما دې . موږ چې خان د الله پاک بندگان او د رسول الله (ص) امت بولو آیا دا د شرم ئای نه دی دالله پاک مخلوق د ژوندانه د لاري چارو خخه و باسو او د علم دروازي ورته په مخ و تړو . حال داچې قرآن عظيم الشان د علم د زده کړي د پاره متعدد ارشادات لري او دا واضح کوي چې علم او عمل صالح دا یمان سره تړل شرط دې . حکه هیڅ ایمان بیله علمه او پوهې خخه وجود نلري . هرهغه خوک که نر وي اویابنځه چې د پروردگار اوامر نه مني په قرآن شریف کي ورته داسي اخطار ورکول کېږي .

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ (الفتح سوره 6 آیت)

ترجمه : پروردگارعالمنه د خپل عذاب او مشقت کي اچوي هرهغه خوک چې منافقان (نران) او منافقاني (ښئي) وي همدارنګه مشرکان نارينه او مشرکاني ښئي په دې خاطرچي ګمان کوي په خدای پاک باندي ګمان دبد .

بِنَ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ دَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَرِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ دَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهَ فَسَيِّرْتِيهِ دَجْرًا عَظِيمًا)10(

ترجمه : هغه کسان چي بيعت کوي د تاسره (يارسول الله) په تحقیق بيعت کوي د الله سره او د الله لاس د هغو د لاس د پاسه دی هغه خوک چي ماتوي داعهد په تحقیق سره ماتول کوي د خپل ځان د پاره ، او هغه کسان چي وفاکوي په خپل عهد باندي (وعده دمیثاق) پير ژردى چي وربه کړي پروردگاردد دواړو جهانو اجر د نیکيو دېرلوي .

داهم زموږ د پاره دثبوت دليل دئ چي نارينه او بشئي د ژوندانه په چاروکي د بنه والي او بد والي دنده په غاړه لري او دواړه یوشان د پروردگارعالم د رحمت او قهر وړګرخیدلائي سې دموسي عليه السلام مورته لارښونه او تدبیرالله پاک ونه بشماوه او دا لارښونه پخپله د موسى عليه السلام مورترسره نه کړه ،

آیادا د ژوند په چاروکي برخه اخيستل نه وه ؟

د فرعون بشئي پخپل مکرر تاً کيد سره دموسي عليه السلام ساتنه ونه کړه ؟

د بي بي مریمي د پاكۍ ثبوتوالي په ماشوم حضرت عيسی سره د ژوندانه تکاليف او د خلقو سره سوال او جواب د بي بي مریمي د روزمره کارونو څخه نه شميرل کېږي ؟

د حضرت اسماعيل عليه السلام د مور یوازي پړې بنوول په یوه وچ داګ کي د حضرت ابراهيم عليه السلام په واسطه د حضرت شعيب عليه السلام د لوښو چوباني کول په دبنت او صحراء کي نعوذ بالله دې پیغمبرانو بې غیرتي وه ؟

نه داسي نه ده . بلکه په هرکارکښي ددنيا د پروردگار رازونه پټ دي . حضرت ابراهيم عليه السلام چي د حضرت اسماعيل عليه السلام مور د الله پاک په فرمان سره په هغه وچه دبنته کي یوازي پړې بنووله په دې خاطرچي هلتنه د اسماعيل عليه السلام د پښو په وا سطه د اوږو چشمه (آب ضم) پيداسي رب العزت پخپل ذات کي د بنده په کموالي او سرتیټ کيدو کښي اراده نلري بلکه بندگان پخپل ازمایښت کي اچوي ګوري خوک د دې ازمایښت څخه کامیابه وزی . دلتنه د اسماعيل عليه السلام دمورتدبیر نه وو چي د اسماعيل په پیداکيدو سره بې خپل درد او غم هيرکړ حضرت اسماعيل بې په خيمه کي یوازي پړې بنوو او د یوی ليونی پشان بې په اوږو پسې منډي وهلي . پروردگارعالم ترموراو پلارهم مهربانه دی . د خپلو خاصو بندگانو په واسطه خپل خاص کارونه کوي . ځکه خوانسان په اشتراکي ژوندکي تربیه سویدئ اومور اشتراکي ژوند ضروري او لازمي عنصر بولو ځکه بيله اشتراکي ژونده خير او شر منځ ته نسي راتللاي . د دې کارونو په ترسره کولو کي که چېري انسانان دعدل او انصاف څخه کار واخلي او یاهم رب العزت د خپل خالق په توګه و پیژني خيراو شر دواړه د هغه په قدرت کي وګوري او خپل ځان د یوه صالح

اومسلم انسان مثال جوړکړي نورب العزت هم هغه ستايي اوډ هغه د پاره د نيكيو اجرونه ورکوي اوړنه ته د متقي لقب ورکوي لکه :

يَا أَدِيْهَا النَّاسُ رِبَّنَا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَذُنْنَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارِفُوا بِنَ دَكَرَمُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ دَنْقَأَكُمْ بِنَ اللَّهِ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ(13) الحجرات

ترجمه: اي انسانانوتاسي مو پيداکړي یاست د یوه نر او یوې بشئي خخه اوګرڅولي مویاست تاسي ډلي په دي خاطرچي یو د بله سره و پيئنۍ (کم یوستابي نیک عمل کوي اوایمان راوري) ځکه په حقیقت کښي د عزت خاوند ستاسي په نزد دالله هغه خوک دئ چې پرهیزګاره (متقي وي) په تحقیق سره

الله پاک عالم دی اوخبردي (په هرهغه خه چې بندگان ې کوي) يعني نه تورپه سپين اونه هم سپين په تورنه عربي په اعجمي اونه اعجمي په عربي بر تري لري بيله تقوي خخه او بله خو لا داده چې په ورخ کي د قیامت به هم دا خبره د تصدقه وړ وي لکه په دې دنياکي چې په اصل اونصب سره خوک نه بخښل کېږي په ورخ کي د قیامت به هم داسي وي لکه:

فَرِدًا نُفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا دَنَسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ(101) المُؤْمِنُون

ترجمه: هغه زمان چې د دوهم ځل د پاره په شپيلې کي پوکل وسي اوخلګ را پورته سي نو نه به وي د دوی په منځ کي اصل و نصب او نه به هم د دوی خخه په دې باره کي پوښتنه وسي . دا هم زموږ بل دليل دئ چې یوازي د نر د پاره مشخص وینا اوساس نسته په مخکني آيت کي پروردګار عالم و فرمایل چې ما تاسي د یوه نر او یوې بشئي خخه پيداکړي یاست دې خبری موده ته دا را و بنوول چې د نارينه په خنګ کي بشئه ضروري ده بيله هغې نه تکثير د اجتماع ممکن نه دی . یو بل بهه مثال لرو . بياخو حضرت موسی عليه السلام دورته . هغه وخت چې موسی عليه السلام د مصراخخه وتبنتیدی اوډ مدین بشهرته ورسیدی نو وې ليدل د خاه په او بو باندي ډيرخلګ راټول سوي دي او به راکابري خوهغه خوا دوي جنکي مخکي د خپلي رمي سره ليري د حیا او شرم نه نژدي نه راخي او هلتله انتظار دي چې دا خلګ تیت سی بیا به او به د خاه خخه را وکابري او خپلو پسونو ته به ې په ورکړي . موسی عليه السلام چې دا حالت ولیدی نو جذبه ې په را پورته سوه او راغې هغه خاه ته تیگه ې ليري کړه اوډ دې دوو جنکيو پسونه ېي او به کړه جنکيو چې دا حالت ولیدی ولاړې او خپل پلارتنه ې داقصه بیان کړه (یوسپې وو او زموږ سره ې په داسي کمک وکړ) ددې جنکيو پلار حضرت شعیب عليه السلام وو هغه موسی را وغونښت او ... دالقصص سوره 20 سیپاره) زموږ هدف دلته دادئ د حضرت شعیب عليه السلام دوې انجوني هم لکه د نارينه پشان چوپاني کوي ، آیاد یوه پیغمبر په صفت نعوذ بالله د دومره عقل او فراست خاوند نه وو چې خپلي خوانی لوني د چوپاني خخه را وباسي او هغه په کورکي کښينوي داسي نه ده . آیازموږ د ګران هیواد په جنوبي سیمو کي سپیڅلی افغانان ، کوچبان

اودهیواد په نورو ولاياتو کي لکه هزارگان او نوراقوام چي د خپلو نارينه ووسره اوړه په کښت اوکرونده کي
کارکوي خه فکرکوي ؟

پکارده نارينه لکه دموسي عليه السلام دهري بنخي سره د ژوندانه په لارو چاروکي کمک وکړي نه دا چي هغه دکار
او کسبه خخه وساتي او یاهم ورته په ژوندانه کښي په درنه سترګه

ونه ګوري . هرڅوک چي علم او پوهه لري باید و نوروته ېږد کړي اود خدای (ج) په لاره کي ېږد خدمت
مصدر و ګرځوي . ځکه په بي علمي سره هیڅ هم نه جوړېږي (نه د جامعي پرمختګ او نه هم د الله پاک پیژندنه
په کامله توګه منځ ته راتللاي سی) .

ددې خبری د تائید د پاره موب په تکرار تکرارسره د حضرت جبرايل عليه السلام ليبرنه و حضرت محمد (ص) ته او
یاهم د الله پاک خبری راساً د حضرت موسي عليه السلام سره توله په دې خاطروه چي پروردگارعالمند خپل استاذی
په واسطه خپل تول بندگان دعلم او ادب خخه مالامال کړي او هغوي ته د پوهه زمينه مساعده کړي . وقت په وقت
ېږد الاهي کتابونه د خپلو پیغمبرانو په واسطه د مخکي پرمخ د فسادونو د ليري کولو په خاطر تشریح او توضیح
کړیدي . ددې ارشاداتو مقصد بيعلمي ليري کول د اتحاد او اتفاق را وستل وو نه په دې معنی چي تجملی شکل
ولري او یاهم هغه د پيسو په مقابل کي و پلوري د انسانانو ترمنځ جګړي او بیځایه بحثونه تول د بې علمي نتيجه
ده . اویا که علم لري او عمل نه په کوي هغه حيوان ته پاته کېږي چي په قرآن عظيم الشان کي الله پاک د خره پنوم
یادکړیدي (داييت مبارک ترجمه ۵۵) .

هرهغه خوک چي علم لري او عمل نه په کوي په شکل دهغه خره دي چي کتابونه پري باروي . که خوک دعلم په
برکت برخورداره وي اود حقیقت خراغ ېږد ليدلى وي هیڅ کله جاراوجنجال نه خلق کوي مګرهغه بې دانشه
دانشمندان چي د طوطي او مينا پشان زده کړه لري . په همدي خاطر الله پاک و خپلو بندگانو ته دالارښوونه کوي.

تاسي به د پروردگارعالمند د ثبوت د پاره په بې علمي سره بحثونه او جګړي نه کوي . يعني اول به علم زده کوي
بيا به دخلقو رهنماي په غاره اخلي . دا نو دامعني نلري چي ګواکي داکاردنارينه په غاره اينبودل سوئ دئ بلکه
د هر انسان که نروي او که بنځه د علم د بخش په لاره کي سههم اخیستلای سی په دې مبارک آیت کي و ګوري .

منْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ دَوْدُنْشَى وَهُوَ مُرْمِنْ فَلَنْجِيَّنَهُ حَيَايَ طَيِّبَى وَلَنْجِزِيَّنَهُمْ دَجْرَهُمْ بِدَحْسَنٍ مَا گَائُوا يَعْمَلُونَ (97)
النحل

ترجمه : هرهغه خوک چي عمل صالح ولري که نروي یابنځه په شرط ددې چي مسلمان وي دهغود پاره ژوند دي
پاک اومنزه . اودوي ته به پروردگارعالمند ورکړي اجرد نیکو د هغه خه په خاطرچي دوي کړي وه . (په دنياکي) په
انتهائي معني کي باید وویل سی عمل صالح دهرهغه کس په نصیب او برخه کښي وي چي علم اوایمان ولري . دا

کارانسان و دیته اړ باسي چې د ژوندانه په چاروکي د عدل او انصاف خخه کارواخلي . که چیري دعلم برکت نه وي نوعدل اوانصف په لاره پوهيدل خه امكان لري؟

که نروي اوکه بشئه چې دایمان خاوند نه وي اویاهم په ژوندانه کي دخلقو سره درب العزت دا حکامو د ترسنه رسولو دنده په غاره و نلري د صالح عمل درلودونکي نسي جوري دلای .
د رب العزت بل ارشاد دي.

الْحَبِيْثَاتُ لِلْحَبِيْثِيْنَ وَالْحَبِيْثُوْنَ لِلْحَبِيْثَاتِ وَالْطَّيِّبَاتُ لِلْطَّيِّبِيْنَ وَالْطَّيِّبُوْنَ لِلْطَّيِّبَاتِ 26) النور

ترجمه: ناپاک (خبیث) نارینه د ناپاکو (خبیثو) شکو د پاره، پاکان خلگ د پاکو بشئي د پاکو خلگو د پاره .

دازمور د پاره بل دليل دی چې د ژوندانه په چاروکي د نراوبشئي اشتراك هم د تحسين اوهم د غضب لياقت لري .
حکه په ژوند کي د نراوبشئي يوځاي کيدل په هغه صورت کي امكان لري اویاهم اجتماعي ژوند هغه وخت به تيرپري چې دواړه (نراوبشئه) د یوه خاصیت اوعادت درلودونکي وي بيله دينه د دې دواړو يوځاي کيدل محال بشکاري د دې خبری د تائید د پاره مورډ يو مکمل مبارک آیت دقرآن عظیم الشان خخه را خلوه ګه دادی .

دِنُّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُرْمِنِيْنَ وَالْمُرْمِنَاتِ وَالْقَانِتِيْنَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِيْنَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِيْنَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِيْنَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِيْنَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِيْنَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالَّذَا كِرِيْنَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالَّذَا كِرَاتِ دَعَدَ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَدَجْرًا عَظِيْمًا(35) الاحزاب

ترجمه: په تحقیق سره مسلم نارینه او مسلمي بشئي مو منین نارینه او مو مني بشئي روزه نيونکي نارینه او روزه نيونکي بشئي اطاعت کونکي نارینه او اطاعت کونکي بشئي صادق نارینه او صادقي بشئي صبر کونکي نارینه او صبر کونکي بشئي عاجزي کونکي نارینه او عاجزي کونکي بشئي روزه نيونکي نارینه او روزه نيونکي بشئي حفاظت کونکي نارینه چې ساتونکي د خپل محرمو ځایونو وي او حفاظت کونکي بشئي چې ساتونکي د خپل محرمو ځایونو وي ذکر کونکي نارینه چې دير د الله نوم يادوي اوذا کريني بشئي تيار کريدي الله پاک د دوی د پاره موجود وي چې په صراحت سره يود بله بيل او د فکرنه کوم چې تردي به بل داسي مکمل آیت د نراوبشئي د پاره موجود وي چې په صراحت سره يود بله بيل او د خپل عمل په درلودلو سره بيان سی . دا خبره مورډ د دې د پاره وکړه چې ګویا ويونکي ته او سوال کونکي ته همدا يو مبارک آیت بس دی چې په تفصيل سره شرح سوي دی . او س به خنګه د سوال ځای پيداسي چې نارینه خپل ځان معتبره او با ارزښته و بولی او بشئي ته په حقارت اویاهم سپک نظر و ګوري . د رب العزت په دربار کي دواړه په یوه قطار کي دريدلي دي او د ژوندانه په چاروکي ددواړو اشتراك ضروري دي ، که دواړه یايو د دوى د ژوندانه په چارو

کي اشتراك ونه کري بيا به هيچکله نه او بد منج ته رانسي . خود عمل په اجرا کي دواړه پخپل نامه سره يادېږي . اوس که بيا هم ګناه په بنځه واچول سی نو وګوري چي پروردگارعالـم د بنځي نه مخکي سړي په دي امرکړیدي چي خپل فرجونه وساتي لکه :

قُلْ لِلّمُرْمَنِينَ يَغْضُوا مِنْ دَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ دَزْكَى لَهُمْ (30) النحل

ترجمه: اي محمده ووايده مو منانوته (نارينه وو ته) کښته واچوی خپلي سترګي د نامحرم په ليدو کي او وساتي خپل فرجونه .

يعني خپلي سترګي کښته واچوی او پردي بنځو ته مه ګوري ځکه د زنا اولني حرکت په بدہ سره کتل دي ونامحرمي بنځي ته . موږ و ويل نارينه او بنځي دواړه د کارکولو حق لري نوکه چيري يود بله په بدہ سره وکتل سی نوختاماً د جامعي فاسد کيدل او د پروردگارعالـم ناخوبني منج ته رائي . د دي نقص د ليري کولو د پاره باید نراو بنځه په دواړو اقدامات وکړي .

ولي ترټولو دمخه ددولت اراکين باید داسي زمينه مساعده کري چي نراوبنځه هريو پخپلو حالتونو سره د کارکولو مسو لیتونه ولري نه د فيشن اوسيل کولو دفترونه .

زما په عقيده د یوه مسلمان د پاره دا یو آيت مبارک بس دی ، خومور دلته د زړه د قرار د پاره خومره آياتونه ذکر کړل نور به هم ورته ذکر کړو خو د ويونکي زړه تسلی سی چي زموږ دین ، زموږ لاره او زموږ کردار په حقه دی . هرهغه څوک چي زموږ په دین کښي نخري جوړوي اویاهم بهتان وايي موږ په هروقت کښي کولاي سو په ډيره ميرپانه اوکامل جواب سره د هغه تردید وکړو او دانيمګرتيا دده د خپل ځان او فکر ثبات وګرځوو .

د ژوندانه د اشتراك اوکارونو په اجرا کولوکي د نراو بنځي ونده موږ دلته په دي مبارک آيت کښي بيا هم خرګندولاي سو که چيري نارينه او بنځي د بدرو افعالو برخه وي نو الله پاک خه بنه فرمان لري

لِيَعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُمْنِنِينَ وَالْمُمْنَنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا (73) الأحزاب

ترجمه: پروردگارپه عذاب کي اچوي منافقين نارينه او منافقي بنځي مشرك نارينه او مشرك کي بنځي اوتوبه قبلوي الله پاک د مومنانو نارينه وو او مومنانو بنځودغه رنګه پروردگارعالـم بخښونکي اونهایت مهربانه دي .

همدغه راز د الأحزاب سوره خخه دامبارک آيت

وَمَا كَانَ لِمُرْمِنٍ وَلَا مُرْمَنَىٰ دِإِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ دَمْرًا دَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخَيْرَىٰ مِنْ دَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا (36) الأحزاب

ترجمه: نه بشایی یوه مسلمان نارینه اویوی مسلمانی بشئی ته هغه زمان چي امروکري الله پاک او رسول دده (حضرت محمد ص) په یوه کار باندي چي هغه خيري ستابسي د پاره په هغه کارکي سرپيچي . هغه حوك چي سرپيچي وکړي دالله اود رسول دده د اوامره خڅه په تحقیق سره ګمراه سوي دي په بشکاره ګمراهی سره .

که نراوښه ايمان په خدای (ج) ونه لري اود پروردگارعالـم مخلوق ته خدمت و نه کړي اوصالـح عمل ونه لري الله پاک ورته داسي فرمائي.

وَمَا دَمْوَلُكْمْ وَلَا دَوْلَادُكْمْ بِالْتِي تُقْرِبُكْمْ عِنْدَنَا رُلْفَى دِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا (دالسباسوري 37 آيت)

ترجمه: نه مال ستاسي اونه هم اموال ستاسي کولاي سی چي تاسي خدای ته نژدي کړي بلکه فقط ايمان په الله (ج) او عمل صالح سوه کيدای سی درب العزت رضا^۰ حاصله کړي .

دا مبارڪ آیت خاص دمسلمانانو د پاره نه دی ويل سوي بلکه د تول عالم د پاره یوشان ارشاد دی . دا خبره مو بايد په ياد وي چي دایمان راوړلو نه بغیردھیخ کس صالح عمل (خيراتونه ، زکاتونه ، کمک کول او نور بشایسته اعمال) په ورخ دا خرت او پروردگارعالـم په دربارکي د قبليـدو قابلـیـت نـلـرـي مـکـرـهـغـهـ کـسـانـ چـيـ اـيمـانـ پـهـ اللهـ (ج)ـ اوـ رسولـ مـقـبـولـ (ص)ـ ولـريـ . ئـنـيـ خـلـگـ دـاـ گـماـنـ کـوـيـ چـيـ خـپـلـوـيـ دـ پـيـغمـبـرـانـوـ اوـ اـولـيـاـوـوـ کـوـلـاـيـ سـيـ دـ دـدـوـيـ دـ شـفـاعـتـ زـمـينـهـ بـرـاـبـرـهـ کـرـيـ . حالـ دـاـچـيـ دـاـخـبـرـهـ صـحـيـحـ نـهـ دـهـ . کـهـ خـوـكـ پـهـ اللهـ پـاـکـ اوـ پـيـغمـرـ(ص)ـ بـانـديـ عـقـيـدـهـ اوـ اـيمـانـ وـنـهـ لـريـ کـهـ هـرـخـومـرـهـ دـارـايـيـ اوـ دـوـلـتـ دـخـدـايـ پـهـ لـارـهـ کـيـ مـصـرـفـ کـرـيـ دـاـ قـرـابـتـ اوـ مـتـاعـ بـخـبـنـهـ بـهـ وـرـتـهـ هـيـثـ گـتـهـ وـنـهـ رـسـوـيـ . کـهـ خـهـ هـمـ پـهـ نـصـبـ دـ رـسـوـلـ اـکـرـمـ (ص)ـ بـانـديـ منـسـوـبـ وـيـ مـوـبـ کـوـنـبـنـ وـکـرـ خـوـ دـخـپـلـوـ وـيـونـکـوـ دـ پـارـهـ هـرـهـغـهـ خـهـ رـاـغـونـدـ کـرـوـ چـيـ دـ هـغـوـ پـهـ وـاسـطـهـ وـکـړـاـيـ سـوـ دـ زـړـهـ تـسـلـيـ حـاـصـلـهـ کـرـيـ دـ هـغـهـ سـوـالـ دـ جـوـابـ پـهـ خـاطـرـ چـيـ پـهـ ژـوـنـدـ کـنـبـنـيـ آـيـاـ یـوـاـزـيـ نـارـيـنـهـ دـکـارـاـوـعـلـمـ دـ حـاـصـلـوـلـوـ حـقـ لـريـ اوـ کـهـ نـراـوـښـهـ دـوـاـپـهـ .

دایمان په درلودلوسره عمل صالح حتمي او ضروري کاردي ځکه دعمل صالح نه بغیر ايمان هیخ معنی نلري بلکه د وقت ضائع کيدل دي که چيري دواړه سره یوئاۍ سی نو کيدای سی د رب العزت رضا او رغبت حاصل کړي داهغه وخت تحقق مومي چي نر اوښه دواړه د ژوندانه په چاروکي بوخت سی ، اوکه یو ددوي خڅه ترک دنيا وي نو دا به محال وي چي د هغه خڅه دي د نیکي اعمال ظاهرسي ، حتماً داسي اشخاص هغه کسان دي چي د جامعي په اوړو بار او یو دروند پیتی دي . داسي خلگ نه د خدای پسند او نه هم دمخلوق ، ځکه نه دوي علم حاصل کولاي سی اونه هم د خدمت مصدر ګرځي .

مزد هغه وخت خوندور ثابت کېږي چي انسان زحمت وکاري 0 خپلي خولي توی کري رېر او مشقت ته خپله غاره کښېږدي نو دخپل مزد قدر هم محسوس کولاي سی . رب العزت هم په دي خاطرچي مسلمانان په دي نړۍ کي

پيرتكاليف . لوبي تندی . او دمشقت ڈکي شپې ورئي تيري کري په آخـرت کـي وـرـتـهـ عـوـضـ وـرـکـويـ خـكـهـ خـودـدوـيـ دـاـتـمـانـ دـپـارـهـ فـرـمـايـ :

وَالْأَخِرُ عِنْدَ رَبِّ الْمُتَّقِينَ(35)الزخرف

ترجمه : دـآخـرتـ دـعـزـتـ ژـونـدـ پـهـ نـزـدـ دـپـرورـدـگـارـدـهـغـهـ چـادـ پـارـهـ دـىـ چـيـ پـهـ دـىـ دـنـيـاـ کـيـ مـتـقـيـ اوـ باـ اـيمـانـهـ مـسـلـمـانـ .

نه د هـغـهـ کـسـ دـپـارـهـ چـيـ مـسـلـمـانـ نـهـ وـيـ وـلـيـ پـرـهـيـزـ گـارـهـ وـيـ . دـژـونـدانـهـ پـهـ چـارـوـکـبـنيـ دـاـجـراـ کـولـوـ پـهـ غـرـضـ دـنـارـينـهـ اوـبـشـحـيـ فـعـالـيـتـ لـاـ زـمـيـ شـرـطـ دـىـ کـهـ خـهـ هـمـ دـاـاجـرـائـاتـ پـهـ صـالـحـ دـوـلـ وـيـ اوـيـاـ هـمـ دـگـنـاهـ پـهـ دـوـلـ خـكـهـ درـبـ العـزـتـ پـهـ وـرـانـديـ دـدـيـ دـوـاـرـوـ مـخـلـوقـاتـوـ تـرـمـنـخـ کـوـمـ تـرـپـيـرـ نـسـتـهـ دـوـاـرـهـ دـالـلـهـ پـاـكـ بـنـدـگـانـ دـيـ اوـهـرـيـوـدـ دـيـ دـوـاـرـوـ مـخـلـوقـاتـوـ دـخـپـلـ عـمـلـ جـوـابـ وـيـونـكـيـ دـيـ . دـاـسـيـ نـهـ چـيـ دـنـارـينـهـ جـوـابـ بـهـ بـشـحـهـ وـاـيـيـ اوـيـاـمـ دـبـشـحـيـ جـوـابـ پـهـ نـرـ وـاـيـيـ . هـيـثـ شـخـصـ دـبـلـ پـهـ اـعـمـالـوـ سـرـهـ نـهـ خـلاـصـيـرـيـ اوـ نـهـ هـمـ مـاـ خـوـذـهـ کـيـرـيـ خـكـهـ دـاـ خـبـرـهـ رـبـ العـزـتـ پـهـ تـكـرـارـ سـرـهـ پـهـ قـرـآنـ شـرـيفـ کـيـ کـرـيـدـهـ مـوـبـ تـاسـيـ تـهـ عـيـنـ نـقـلـ وـ رـساـوهـ اوـداـ موـهـ اـضـافـهـ کـرـهـ کـهـ خـوـكـ دـدـيـ مـخـلـوقـاتـوـ تـرـمـنـخـ بـيـلـهـ تـقـويـ خـخـهـ تـرـجـيـحـ رـاوـلـيـ حـتـمـاـ اـشـتـبـاهـ دـهـ اوـغـلـطـ فـهـميـ .

زمـوـرـ دـاـسـيـ گـماـنـ دـيـ چـيـ دـيـوـهـ کـامـلـ (ـعـاقـلـ ،ـبـالـغـ ،ـاـزـادـ) اـنـسـانـ دـپـارـهـ دـوـمـرـهـ دـلـيلـونـهـ بـسـ دـيـ چـيـ اللـهـ پـاـكـ پـهـ قـرـآنـ عـظـيمـ الشـانـ کـيـ دـبـنـدـگـانـوـ دـتـفـاهـمـ دـپـارـهـ رـاـ لـيـرـلـيـ دـيـ اوـمـوـرـ دـهـغـوـ خـخـهـ دـيـوـخـوـگـلـانـوـپـهـ تـولـولـوـ کـبـنيـ خـپـلـ وـيـونـكـوـ تـهـ دـاـ گـلـدـسـتـهـ تـقـديـمـ اوـتـحـفـهـ کـوـوـ . گـورـوـ پـهـ هـرـمـبارـکـ آـيـتـ کـيـ دـنـرـ اوـبـشـحـيـ ذـكـرـسـتـهـ کـهـ چـيـرـيـ بـشـحـهـ دـژـونـدانـ دـ فـعـالـيـتوـنـوـخـخـهـ لـيـرـيـ سـاـتـلـ سـوـيـ واـيـ نـوـ بـيـادـهـيـ ذـكـرـکـيـدـلـ پـهـ بـنـوـ اوـ بـدـوـ کـارـوـنـوـ کـيـ خـهـ لـاـ زـمـيـتـ دـرـلوـ دـيـ ؟ دـاـ فـقـطـ زـمـوـرـ اـنـسـانـاـنـوـ کـوـتـاهـ فـكـريـ دـھـيـ دـخـپـلـ خـخـهـ پـهـ شـعـرـ اوـ شـاعـريـ سـرـهـ مـطـلـبـونـهـ حلـ کـوـوـ غـافـلـ دـھـهـ خـخـهـ چـيـ زـمـوـرـ خـدـاـيـ (ـجـ) اوـدـ هـغـهـ رـسـوـلـ (ـصـ) خـهـ وـاـيـيـ . هـيـثـ دـاـسـيـ حـدـيـثـ نـسـتـهـ چـيـ هـغـهـ دـقـرـآنـ شـرـيفـ دـمـبـارـکـوـ آـيـتـونـوـ خـلـافـ وـيـ . اوـ کـهـ چـيـرـيـ خـلـگـوـ جـوـرـ کـرـيـ وـيـ نـوـ مـوـرـ مـسـلـمـانـانـ هـغـهـ نـهـ منـوـ . دـاـ خـكـهـ چـيـ کـفـرـيـ اوـ دـهـرـيـ عـلـمـاـ وـوـ تـرـ تـولـونـهـ دـيـرـ زـمـوـرـ د~ دـيـنـ اوـ اـيمـانـ پـهـ ضـعـيـفـ وـالـيـ سـرـهـ لـاـسـونـهـ وـرـکـيـ اوـداـکـوبـيـنـ کـويـ چـيـ خـلـگـ دـاـسـلـمـ دـ دـيـنـ خـخـهـ بـيـخـبرـهـ وـسـاتـيـ . دـوـيـ پـوـهـيـرـيـ دـپـرـورـدـگـارـعـالـمـ وـيـناـويـ اوـ قـرـآنـ حقـ دـيـ اوـپـهـ دـيـ قـرـآنـ کـيـ پـرـورـدـگـارـعـالـمـ وـخـپـلـوـ خـاصـوـ بـنـدـگـانـوـ (ـمـسـلـمـانـاـنـوـ تـهـ) دـاـ وـعـدـهـ وـرـکـيـدـهـ چـيـ پـهـ آـخـرتـ کـيـ بـهـ وـرـتـهـ دـيـرـ بـيـ شـماـرهـ نـعـمـتـونـهـ وـيـ لـکـهـ دـاـ مـبـارـکـ آـيـتـ :

يَوْمَ تَرَى الْمُرْمَنِينَ وَالْمُرْمَنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ دَيْدِيهِمْ وَبَدَيْمَانِهِمْ بُشْرًا كُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْدَّنَهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ(12) الحـديـدـ

ترجمه : هـغـهـ وـرـخـ بـهـ وـيـنيـ مـوـمـنـ نـارـينـهـ اوـمـوـمـنـيـ بـشـحـيـ پـهـ وـرـانـديـ چـيـ منـديـ بـهـ وـهـيـ نـورـدـدوـيـ اوـپـهـ رـاستـهـ لـاـسـ کـيـ دـدـوـيـ بـهـ زـيـرـيـ وـيـ پـهـ دـغـهـ وـرـخـ کـيـ دـجـنـتـ چـيـ تـرـلـاـ نـدـيـ بـهـ بـهـيـرـيـ اوـبـهـ دـوـيـ بـهـ پـهـ دـيـ جـنـتـ کـيـ دـاـيـمـ وـيـ اوـ دـاـيـوـ

لوی فضل اوکامیابی ده دلته ددې مبارک آیت يوه معنی زمود اصلي هدف يعني د نزاوبنځي دواړو ذکر او کارکول ، عبادت کول او همدغه راز درب العزت واطاعت ته د دواړو دریدل او پخپله هريو ددوی فاعل کيدل مراد دي او د بله طرفه خڅه دا یو برتری د مسلمانانو ده په وړخ داځرت کي چې کافران (هنګه خوک چې په قرآن عظيم الشان باندي ايمان نلري اوحضرت رسول اکرم (ص) داځري پيغمبر په حيٺ نه مني) ددې ګټي خڅه مستفيد نه دي . دوی دخپل لجوجیت او بې اعتنایي له امله غواړي د خلقو ذهنونه خراب کړي ، ساده لوح مسلمانان وغولوي اودګوتو په سر ورته کشمیر جوړ کړي په آخره نتيجه کي دا ثابتنه سوه چې بغيرله کاره انسان نه خپل رزق پیداکولاي سی اونه هم وجامعي ته د خدمت مصدر گرځیدلائي سی ، خه اندازه ودې ته چې مورډ د هنګه خڅه د بنواويا هم بدومفعالو اندازه ګيري وکړو .

هرهنجه خوک چې د ژوندانه د کارونو خڅه ليري او مفت خوره تنبل و روزل سی نو هنګه به د خپل خدائی (ج) رضائیت څنګه حاصل کړي لکه:

د وفالا في دي بس کړه خودغرضه * * د خالق سره دي خه کړه چې مخلوق سره بې وکړي.

که چېري دا نارينه او بسحې پخپلوكوروونو کښي واوسې اویاهم ځانونه د پروردګارعالې د خدمت خڅه ګونبه کړي اویاهم د ژوندانه دندې لکه خريد او فروش تولید او تکثیر د زراعت په غاړه وانه خلي نوښه عمل به کله پيداسي په کورکي خو بيله هنګه هم هرڅوک تقریباً په صالح عمل پوري اتكاً لري ځکه نه د چا سره په تماس کي وي او نه هم د ژوندانه د ضرورياتو د پوره کولو د پاره د خلګو خڅه بیع او شراً کوي، نو د دې مبارکو آیتو نومعني خو فقط دېرلېر هدف ته چې عبارت د صالح عمل او یاهم بد عمل دي رسیدري اصلًا خبره داده هنګه خوک چې کامل ايمان لري په خدائی او د هنګه په قوانینو هیڅکله د بند ګانو په حق کي تجاوز نه کوي اونه هم د بندګانو ترمنځ توپير بيله تقوی خڅه راولي .

بيع وشاً ، غم او بشادي ، مرگ او ژوند ، جوري اوناچوري د انسانانو د ژوندانه بيچ او نه شليدونکي جز دی په داسي ګډ قانون کي د هر انسان وظيفه داده چې خپل حد او حدود و پیژني او باصلاحیته افراد باید د جامعي د خرابوالي مخه ونیسي نه دا چې د پردي او بیگانه ملکونو خڅه رسم او رواجونو ته ترجیح ورکړي او د هنګو په رواجولو کي مخ کښن وي .

دادحکومت او باکفايته علماء وفرض عين دئ چې د قرآن په مطابق او د رسول الله (ص) د ارشاداتو خڅه په ژوندانه کي جوري سوي قاعدي را واخلي او د هنګو تطبیق ته اولينه درجه ورکړي که نه نوهمداسي کاراوههداسي عمل دغیراسلامي هیوا دونو د رقم خڅه بعيد نه بشکاري . په داسي جامعه کي خوک حق نلري په اسلام باندي اعتراض وکړي اویاهم هنګه ته ګوته ونیسي .

دریمه برخه

قاعده اوقارون:

ددي ټولومبار کوایتونو د تشریح او توضیح خخه دا ثابته کېږي چي د خیر او شر عامل ، د نیک او بد واعمالو فاعل انسان دئ . او انسان عبارت د نراو بشئی خخه دی (مذکرا و مونث). دا خنگه کیدای سی چي انسان په بشري جامعه کي د کارکولو اشتراك و نلري خود شر (بدعمل) فاعل و گرئي او یا هم په جامعه کي د کارکولو حق و نلري خود صالح عمل فاعل و گرئي موږ تردي ئايه پوري د قرآن عظيم الشان مبارک آيتونه تر پوره تشریح او توضیح لا ندي د ويونکي د پاره ولیکل او دا موتابته کړه چي بشئه اود هغې موجود دیت د قرآن پاک د ارشاداتو سره سه د جامعي نه هيريدونکي مهم جز دی . او بیا مو په دوهمه برخه کي د بشئي اشتراك او کارکولوزمينه پخپل استعداد سره سه تشریح او ثابته کړه او دا موهم پوره قناعت حاصل سوچي قرآن پاک د کارکولو او علم زده کولو مخالف نه دئ . د اجتماعي ژوند په خنگ کي یې بعضی قاعدي اومقررات وضع کړیدي چي د هغه په نه منلو کي ورته د جزا حد تاکل سويدي ، خو په جامعه کي د اغتشاش ، سركښي او خرابولي مخه و نیویل سی بیا موږ وکتل چي ددي قراني آيتونو تطبیق سويدي او که نه ، دا مو هم واضح کړه په مثالونو سره چي د پيغمبرانو اهل بیت او دعوامو اهل بیت هر يوه خپله دنده پخپل وخت کي ترسره کړیده او که نه ؟ مثلًا:

که موږ د خپل وطن افغانستان جنوبی او شرقی حصه ترغورلا ندي و نیسواو یا هم ولاړ سوهله پخپله ليدلى حال و وینو دا به راته واضح سی چي اسلام یوازي د شهرد خلګو د پاره نه دی راغلي بلکه د عربو او عجمو د پاره یو ډول او بيله کوم امتيازه خخه انسانان و وحدانيت ته رابولي . په همدي خاطر موږ دومره ډيرتا کيد کوو چي د نراو بشئي ترمنځ کوم توپير د رب العزت د خدمت په لاره کي او یاهم د علم د زده کړي په لاره کي نسته . دلته صرف د انسان کوتاه فکري ده چي خانته برتری ورکوي .

موږ مخ کي د خپل گران وطن (افغانستان) د شرقی او جنوبی حصه ترغورلا ندي و نیسواو یا هم ولاړ سوهله پخپله ليدلى حال کارکوي قلبه (یوې) کوي د ځنګلو خخه لرگي ماتوي او کورته یې راوري اوحتي داسي قبيلې هم سته چي فقط نارينه دکور څارنه کوي خوراک او خبناک کوي اونور پاتي کارونه ټوله د بشئو په غاړه دي .

بله ډله زموږ د پاکي خاوری کوچيان دي . داهنځه کسان دي چي په ژمي کي یوځای او په دوبي کي بل خاکي کډه کوي د دوی ژوند هميشه سياردي د خپل موashiyo (پسونو او وزو) تابداران دي ، په دې معني هرهغه چيري چي د دوی پسونوته شنبې شنبې دنستي او د خوراک خړ ځایونه موجود وي او زمينه د خوراک ددي پسونو د پاره موجوده وي کډه کوي او هلتله خپلي کېږي دروي . د دوی بشئي لکه نارينه د ژوند په ټولو برخو کي ونده اخلي خپل ملي لباس

او اسلامي عزت نه هيروي . دا ددوي د ژوند کاراو بار دى د دوى جامعه جوره او هر خوک (نرا وسخه) پخپل وس اوقدرت باندي کارکوي پخپل تايوبى كي پخلی د ميربو لوشل اود او بو راول د بسخو دنه ده . خپل ديني مضامين هم وايي او ملا ئيان هم لري او دا سلام د مقدس دين پيروانان دى چي حنفي (پاك) مذهب اود حضرت ابراهيم عليه السلام په دود او دستور باندي ولا ردي .

صرف په نبارونو کي د ژوند طريقه او د کارکولو لاري چاري دکلي يا باندو د قوانينو سره توپير لري . ځکه جامعه بيله او هم بيلي غوبنتني لري . په دي معني چي انجوني او هلكان بайд مكتب ته ولا رس، کله چي مكتب ختم کري بيا فاكلتي ته حئي او بلاخره د تحصيل د ختم نه وروسته په دفترونو او مدرسوکي معلمان اويا هم په شعباتو کي ماموران جورې بيري .

د کارکولوله لحاظه دغه د بسهر کلچراود کلي او باندو کلچرکوم توپير نلري ځکه هر خوک پخپل استعداد او د ذهن په تکامل سره دخپل ضرورت ور مشکلات حل کوي زمينه د به کارکولو او بدعمل کولو دواړوته مساعده ده ځکه چي دهیخ نارينه په سر بسخه او دهیخ بسخی په سرنارينه نه مقررکيري . دواړه پخپل ذات کي دخپل قوم ، کور ، او کلي نمایندگان دي که به کوي هم او که بد کوي هم قرآن عظيم الشان دنولو دپاره یوکتاب دي یوه معني لري او یو رنګه معلومات پکښي حل دي .

داسي نه ده چي کوچيان او باده نشينانو د پاره یوقانون وي او د نبارد خلگو د پاره بل قانون .

په قرآن عظيم الشام کي د جامعي د بهبود او فلاح په خاطر د تولو مومنانو (نرا وسخود پاره) یورنگه داسي ارشاد لري

وَقُلْ لِلْمُهْمَنَاتِ يَغْضُضُنَ مِنْ دَبْصَارِهِنَ وَيَحْفَظُنَ فُرُوجَهُنَ وَلَا يُبَدِّيْنَ زِينَتَهُنَ دِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَيَضْرِبُنَ بِخُمْرِهِنَ عَلَى جِيُوبِهِنَ وَلَا يُبَدِّيْنَ زِينَتَهُنَ دِلَّا لِبُعْلُوتِهِنَ دَوْ أَبَائِهِنَ دَوْ دَبْنَاءِ بُعْلُوتِهِنَ دَوْ دِخْوَانِهِنَ دَوْ بَنِي دِخْوَانِهِنَ دَوْ بَنِي دِخْوَانِهِنَ دَوْ بَنِي دِخْوَانِهِنَ دَوْ نِسَائِهِنَ دَوْ مَالَكُتْ دِيمَانُهُنَ دَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ دُولِي الْرِّبَّيِ مِنْ الرِّجَالِ دَوْ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهِرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبُنَ بِدَرْجَاهِنَ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَ وَتُؤْبُوا إِلَيَ اللَّهِ جَمِيعًا دِيْهَا الْمُرْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (31) النور

ترجمه: ووايه اي محمده (ص) ايماندارو بشخوته چي پشي دي کري (له نامحرمو سرو خخه) سترگي خپلي او بنېه تينګ دي وساتي فرجونه (دستره ايونه) خپل اونه دي بسكاره کوي زينت (بنياست) خپل مگرهغه چي بسكاره کيږي (مخونه اولادونه) او وادي چوي تکري (پورنۍ) خپل په گريونونو (تېريي بسكاره نسي) خپلو اونه دي بسكاره کوي دبنياست ئايونه خپل وهیخ چاته مگر د پاره د ميرنو خپلو يا پلرونو خپلو د ميرنو خپلو ته يا زامنوته يازامنو د ميرنو خپلو ته يا وروني خپلو ته يازامنو د وروني خپلو ته يازامنو د خويندو خپلو ته يابشوته ياهغه چاته چي مالک سویدي نبي لاسونه ددوي ياهغه تابعونو ته چي نه وي خاوندان د حاجت بشخوته د سريونه (ايزک) يا هفو هلكانو ته چي نه وي

خبردوی په اسرارد بنهواو نه دي وهی دا بنجی پښې خپلی چي معلومي کري شي هغه خه چي دوي يي پتوي له زينت (گاني) خپلی . دغه رنگه تو به وباسي تاسي والله (ج) ته ټوله اي مومنانو د پاره د دي چي تاسي نېيگنه او خلاصي ومومى په دارينوکي .

تفسير : د دي مشرح او کاملو آياتونو خخه ثابته کېږي چي کفین (ورغوي) په الی ماظهرکښي داخل نه دي ځکه چي ډير دنيوي او ديني ضروريات فرائضو اداینه دوي ودي ته اړ باسي چي ورڅخه کار واخلي لکه لاسونه که د هغوي د پتيدو حکم ورکړل سی نو بشوته به په کار و بارکي دير سخت ربپ او تکاليف وروپاندي سی . برسيره پردي فقهاءو هم پرهمدغو باندي قياس کړيدئ لکه چي دغه اعضاً متنشي سول نو د هغه تعليقات لکه ګتمى ، نکريزي او رانجه هم په استثنائي ومنل سی . ليکن واضح دي وي چي په الی ماظهرمنها سره بشوته عندالضرورت د هغه اعضاو په اظهارکښي اجازه ورکړي سویده نامحرمو سپيو ته له سره اجازه نسته چي دوي دی خامخوا دغه بشوته وګوري يا له هغه سره دی سترګي په سترګي سی ياد دوي داعضاوو سيل دي وکري .

تنبه : ددي مبارک آيت خخه معني دا نه ده چي و ويل سی او هير سی . دلته زمور د ژوندانه اصلی هدف ، اصلی قانون او داصل سرنوشت تاکل دي په دي معني هرهغه وخت چي یوه بشخه وغواړي علم زده کري اويا هم د کارد پاره یاهم د وظايفو د اجراً کولو د پاره د باندي ووزي باید دا په نظر کي ونيسي چي په څنګه ايجاباتو او څنګه طريقة سره کولاي سی خپل د مطلب حل وکړي . ځکه د اسلام د طريقة لاره او واجبات قوانين) د نراو بشخي د پاره داسي وضع سویدي چي د یهود ، نصارا او صائبینو په خلاف دي .

دادري تولني هميشه دالانتظارکوي چي دمسلمانانو ضعيفوالی بد بختي او بي ايماني ژر تر ژره رامنځ ته سی خو د الحاد او کفری تولني د خوشحالتيا او آراموالی خيال او خوب په حقیقت تبدیل سی . ځکه خورب العزت د خپلو خاصو پیروانانو (مسلمانانو) د پوهی آرامي او اطمنان په غرض مکرار آياتونه تشریح او نازل کړيدي خود مشکلاتو په وخت کي هغوي بي طاقته او بي هو صلي نسي . که چېري د لویو غمونو په ګرداب کي ولویوري نو د صبر او حوصله خخه دي کار واخلي چي په دي طريقة هم د خپل پروردگار رضائیت حاصلوای سی اوهم به خپل مراد ته ور سپري . اوکه چېري دورو کارونو سختي او ناحل کيدل رامنځ ته سی باید د مشوري او نورو دوستانو (مسلمانانو) په رهنماي اوکمک سره هغه حل کړي ، خو د دې من زړه هيچکله داميلان پيدانه کړي چي ګواکي د مسلمانانو د حالت د خرابولي سيل بين سی . باید یو مسلمانه بشخه او مسلمان ناريئنه د بهترینو اخلاقو په درلودلو سره لکه چي حضرت رسول مقبول (ص) اود هغه سرتیرو په اسلام مین یارانو دخپل اخلاق او مکمل ايمان په درلودلو دا پاک او منزه دين ترمود پوري را ورساوه او س پرمود هم دا فرض ده چي دادين په کامله توګه ترأينده نسلونو پوري پاک او بيله کوچنۍ سهوي او غلط فهemi سره وساتو او بيله کمي شخصي ادعاً او غونښتنی خخه نورونسلونو ته ټکي په ټکي ورسوو او دا سلسله د ځنځير په شان یود بله تقديم کړو .

هغه بيئايه فعالیتونه او دخود خواهی اغراض کوم چي دغري ممالکو له خوا خخه صادرېږي په غوراو عميقه توګه ترڅيرېني لا ندي ونیسو ځکه هیڅ دېمن د بل دېمن د پاره کمک نه کوي مګر ده ګه په شکست کښي مور پخپله افغانی جامعه کښي په واضح اوخرګنده توګه وينو چي په اسلام مین نارينه اوښۍ دخپل دين ، مذهب ، طریقې او روا جونو په درلو دلو سره همیشه دکفری او الحادی جامعې د ستړو خارگر حیدلي دي .

په دې دول چي هم د باندي دکورونو (په جامعه کي دژوند د لارو چارو د سنبلالو د پاره) کارکوي اوهم د ننه په کورونو کي د خپل تابوبي دښایست زمينه پخپله غاړه لري .

ترنن ورځي پوري دېمنانو ډير ي هلي خلي وکړي چي زموږ په جامعه کي د نفاق درز واچوي د بیئايه اوغير انساني اعمالو په واسطه د مسلمانانو ذهنونه داسي کړکچن کړي چي ګواکي د حقیقت اخبار لولي، خود دېري خوشحالی ځای دی چي زموږ په وطن مین په الاهي دين اوایمان باندي قايم مقام نر اوښۍ د داسي توټو دمخ نيوی د پاره تدابير او لا زمي طریقې اختياروي . موږ د دې مثال د ګپاره د روس د وحشی نظام غوبنتونکي (کمونستان) اود هغوي مستقيم تجاوزات زموږ په ګران هیواد افغانستان کښي د یادولو ور بولو ، ځکه دافغانی مقاومت له لاسه د سقوط او بربرادي سره مخامخ سول او داسي دعېرت درس ې په واخیست لکه چي زموږ پلرونو د انګریزو امپراطوری ته ورکړ او دا خیالي امپراطوری ې په ورته سقوط کړه. اوس چي بعضی خود غرضه او یاهم د غرب پلورل سوي اجiran دا ادعا کوي چي ګواکي په افغانستان کي د بنخو حقوق موجود نه دي دا په دې معني نه ده چي دوی دافغانی تولنى سپکاوی کوي بلکه ددوی هدف د اسلام د مقدس دين ضعيفوالۍ او یاهم د دې مقدس الاهي کامل قانون نيمګړتیاوي چي ددوی دذهن زاینده دي وجهان (و خپل کفری هیوادونو ته) د خپل ابتکار او زحمتونو نتيجه وګني او وښي . حال داچي لمر په دوو ګتو نه پېت کېږي او یاهم د شب پرک په پښو باندي که آسمان را ولوېږي نه تکيه کېږي . موږ په ډيره میرانه او تینګ عزم سره دا پتيلی ده هغه ضعيف النفس نارينه اوښۍ چي فقط پخپل ژوند کي د خپلی خوشحالی نه بغیر بل خه نه غواړي زپونه او فکرونه د دې خخه خالي کوو چي ګواکي کولاي سی د بلبل اوطنوطی په شان خوخبری چي د ايمان او عقيدي خرګندوي هم نه دي په خلګو وقبولولاي سی.

موږ کامل دين ، قانون ، رواج او د سپلین لرو هیڅکله افغانانو خپل کلچر پرېگانګانو باندي نه دي خرڅ کړي بلکه ده ګه محافظت ې پخپله وجوداني او ايماني وظيفه بللي ده .

په یوې لنډي مقايسي سره موږ کولاي سو دغیراً اسلامي او اسلامي جامعې ترمنځ توپير د یوه باوجودانه او بې غرضه انسان و ذهن ته تقديم کړو او بيا و وايو چي قضاوات او عدالت د هغه په اختياردي . کومه یوه ډله د حقوقو درلودونکي ده اسلامي او که غير اسلامي ؟

په اسلامي معاشره کي هرهغه وخت چي ماشوم پيداسي دخپلي مور په غير کي د پوره مهرباني ، عفت او ناز په درلودلو سره د يوې خوا د مور د اصلي شيدو خخه په گته اخيستلو سره د بلي خوا لوئيري او د دي ترڅنګ د پلار ، ورور ، خوراو نورو دوستانو په پوره پاملنۍ سره روزل کېږي او د محبت یوه مکمله توټه گرئي . ماشوم پوهېر ی چي زما دوستان کوم دي)

* مقاييسه

په غير اسلامي (کفري) ټولنه کي ماشوم د پيداکيدو سره سره په شيرخوارګاهانو کي داخليري د نرسانواو بيگانگانو تر تربيه لا ندي روزل کېږي اکثره د مورد شيدو خخه محروم وي . د پلار، ورور، خوراو نورواقرباواو د محبت خخه کمبود .

((دوهم))

دماشوم په لوی کبدو سره په اسلا مي جامعه کي د مور، پلارورور، خوراو نورو نژدي دوستانو لکه نيكه او انانه خوا د انسانيت او اسلاميت درس او د حيوانیت خخه ليري درسونه ورنوول کېږي په دې معني چي خپل د شرم خایونه بايد پېت کړي ، لوح ونه گرئي ، د خور، ورور، پلار او مور خومره حقوق دي ورنوول کېږي او د هغه په جامعه کي ثبت او اخلاق یې په کامله توګه ترڅېرنې لا ندي نیول کېږي خو ونسی کړه لای د بيگانگانو منفي رواجونه دهنه د ژوند حرکات په بله لاره و هڅوي که چېري دا درسونه په تنبهه ډول هم وي .

* مقاييسه

په غير اسلامي جامعه کي ماشومان دلوی کيدو سره سم د شيرخوارګاه خخه وکودکستان ته راجع کېږي چي هلته د ډول ډول کورنيود رواجونو او عقیدوماشومانو سره یوځای لوئيري . او علاوه پردي د معلم له خوا هغه تدابير چي د حکومت د واکمنو له خوا مقررسویدي ورته بشوول کېږي هغوي (ماشومان) د شرم ، عفت او عزت د خایونو د پروا نه ساتلو په بنا باندي داسي تربيه کېږي چي ګواکي یو زيروح د مجبوريت پراساس باندي تر تربيي لا ندي راحي . هغوي ته د معاشرې د خرابولي (فاحشه توب) درسونه په ګوته کېږي د مور، خور، ورور او پلار حقوق پخپلو قوانينو کي نلري بلکه داسي مفکوره او لاري ورته بشوول کېږي چي هغه دا زادي فضاً لوی کيدل دي .

(انسان باید ترقید او مقرراتو لا ندي لوی نسي) . هغه د وحدانيت درسونه چي الله پاک په قرآن عظيم الشان کي د ماشومانو د تربيي د پاره موږته د حضرت محمد (ص) په واسطه تشریح کړیدي او د جامعي خخه یې د شراو فساد دليري کولو د پاره لکه زنا ، لواط شراب خوري او نورقبيح اعمال د قاعده او قانون په واسطه بشوولي خو دورکوالۍ خخه په ذهن کي ثبت او ولوېري نه بشوول کېږي په دې معني : انسان د فطرت او خپلي آزادي په چوکات کي باید

و روزل سی هغه باید سرزنش نسي او د هغه دمغز د نالاراموالی سبیونه که خه هم د هغه داینده د بد ژوند سرنوشت بنکاره کوي و نه ويل سی او يا هم فراهم نسي

((دریم))

په اسلامي ټولنه کي دماشوم تربیه او د هغه حرکات دعمر تر معیني اندازې (بلوغیت) پوري دمور ، پلار، خور، ورور، نیکه او انالله خوا په پوره او کامله توګه ترغورلا ندي نیول کیپري دا ځکه چي ماشوم دکامل عقل او منطق په نه درلودلو سره کیدای سی د حقیقت خخه منحرف سی .

کله چي دکبریت (بلغ) مرحلی ته ورسپری نو د مورپلار خور ورور نیکه او انا مکمله خیرنه او لارښوونه تردیري اندازې پوري ختمیپری او زلمیان د الا هي قوانینو په لارښوونی سره تاً دیب کیپري د ماشوم والي ددورې خخه ترلوی والي پوري مسجد او مکتب ته داخیلپری او دکبریت په دوره کي ورته داسي ويل کیپري ((اوسم دي واک او اختیارخپل دی ستانه رب العزت ستا د گناهونو سوال کوي او د گناهونو د ارتکاب په واسطه به درته سرزنش درکوي)) او د جامعي دروند پیتی چي عبارت دعزت نفس خخه دی د اولني شرط په حیث ورته په گوته کیپري کیدای سی دا قوانین د عمر په 14 یا 15 کلنۍ کي وي . خوباید په ياد و ساتو چي د مئکي د جغرافیا ی حالت په نیولو سره ددي عمرد اندازې دیروالی او کمولی هیرنه کړو .

مقایسه

په غیراسلامي ټولنه کي خلګ په یوه دیموکراتیکه فضاً کي د عزت نفس او شرم خخه ليري تربیه او تر 18 کلنۍ پوري د حکومت په ادارې پوري مربوط احکامو لا ندي روزل کیپري په خلاف د دي چي د یوه انسان او حیوان ترمنج تربیه باید په کومو حالا تو کښي او په کومو خواصو کښي تر مطالعی لا ندي نیول سی ادامه لري . د ماشوم میلان دغیر انساني اخلاقو وخواته دهمندي دورې خخه شروع کیپري . د بلوغ ياد 18 کلنۍ دورې خخه وروسته خود مختاره او په کامله توګه د مور او پلار خخه جدا ژوند باندي اتكاً لري .

((خلورم))

په اسلامي معاشره کي هغه وخت چي انسان و بلوغ يا سالم والي ته ورسیدی نو د جامعي د تکثير د پاره و نکاح ته ضرورت لري دا نکاح که په شخصي رضا ئيت او يا هم په اجتماعي رضائیت باندي وي د قبول وړده .

(که د مور پلار په خوبنېه وي اوکه پخپله دهلك يا انجلي) نکاح انسان د نفسی خواهشاتو دغريضي خخه چي په نا جائيز صورت بايد انجام سی را باسي او خپل واک پخپل کور کښي ورته مصرف کوي او بيا بيا دا نکاح نه تجدیده کيږي بلکه د مرگ ترساعته د ژوندانه د اړيکو یوځای والئ دهمدي نکاح په واسطه دوامداره کيږي . او دا اړيکي نه شلیدونکي دي احياناً که دکورني يا جامعي مفسد کيدل را منځ ته سی نو په ډيرنرم او احسان سره طلاق واقع کيږي . لکه چي پروردګار عالم هم په دې باره کي داسي ارشاد لري.

الطلاق مَرْثَانِ فَامْسَاكٍ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سُرِيعٌ بِإِحْسَانٍ .228البقره

حقیقي طلاق تردو مرحلو وروسته واقع کيږي هر مسلمان دپاره دا لا زمه ده چي د طلاق په وخت کي دعدل انصاف احسان او پوره قضاوته خخه کار واخلي . ددې بحث داخلidel دلته نسته په نوروكتابونوکي مور په دې باره کي مفصل بيان او تشيرحات لرو .

نوټ : ددې خبری ياد بايد وساتو چي نکاح په هغه صورت کي تجدیده کيږي چي خداي مه کړه بنځه د ميره د اجازې نه بغیر د داسي کار په اقامه لاس پوري کړي چي ميره ورته د طلاق جواب اينسي وي . په دې باره کي د طلاق قاعده او قانون بايد وویل سی .

مقاييسه

په غيراسلامي جامعه کښي دا ضرورنه ده چي د ژوند تراڅره پوري ميره او ماندينه یو دبله سره ژوند وکړي هميشه تريوې معيني مودې پوري ژوندکوي او بيا طلاق اخلي . که خه هم دا کار د ژوند په سلسله کي خو کرته تکرارسي د عيب او شرم خبره نه ده . اوکه په شهوانۍ رضا سره د بيګانه و خواته ميلان هم ولري کومه ګناه یاشرم نه دئ .

((پنځم))

په اسلامي جامعه کي نارينه مجبوره دي دکورکهول ټول ضروريات پوره کانديولي بنځي ته داحق ورکړي سويدي که پخپله خوبنېه کارنه کوي بايد په کور کي کښيني و خوري او وځکي . د پلاميراث هم واخلي او د ميره ترمرګ وروسته د ميره په ميراث کي اتمه برخه هم خپل حق و ګرځوي چي دا کار ورته اسلامي شريعت په حق ورکړيدی . او دا يې هم اضافه حق دي چي د نکاح په وخت کي خپل حق مهر و خپل ځانته کښېردي او هیڅ چاته یې ورنکړي .

مقاييسه

په غيراسلامي جامعه کي دومرزياد امتيازات نسته د بنځي د پاره .

((شپږم))

په اسلامي جامعه کي د بسحئي قدر او عزت په هر خومره کي چي د کبریت (سپین سروالي) سن ته رسیپوی ډیرېږي . د کورکهول چارواګي او اختیار ، د پیسو خرڅ او سپما ، وهلکانوته واده کول د مرې او ژوندي په حق کي (خیرات ، ذکات ، صدقه) او اکثره امتیازات د بسحئي په اختیار کي رائهي او د مرگ ترساعته هغې ته مور ، انا او که د دولت شته والي دير سی او حج ته ولاره سی د بی حاجی (اجانې) په نوم سره یادېږي . په کور ، کلي او کوکه کي د قدر وړ شخصیت گرځي .

* مقایسه

په غیراسلامي جامعه کي دا امتیاز بل کل نه لیدل کېږي ئکه د اقتصاد موضوع او یاهم بنس د ټوانې نه شروع او د خود خواهی غریضه د ماشوم والي نه په میراث اخلي ئکه خو په یوه میره باندي اکتفاً نه کوي او ژوند خوشحالی بولی نه عزت اولادونه هم پخپل کوراود والدينو په حقوق باندي نه تربیه کېږي بلکه د 18 کلنی نه وروسته د یوې پرندې په شکل الوزی او خپل ځانته جدا کور جوړوی اکثره دولت د سپین سرو او سپین ډیرو د پاره دارالمساکین جوړوی (دارالحفظ) لکه ماشومانو ته چي کودکستان جوړوی ددې خپلو زړو نارینه وو او بسحوم د پاره هم داسي ځایونه جوړوی خو دا ناتوانه انسانان وکولای سی هلتله خپل آخرنۍ ژوند په یوازي والي کي تیر کړي دا خکه چي دا زاره د جامعي څخه وزی خوک ورسره خبری نه کوي خصوصاً ټوانه طبقه . او ځنۍ یې بیادشتو په صورت کي پخپلو کورونو کي او سیبری د ځان د یوازي والي د پاره حیوانات (سپی ، پشی) او نورساتي او خپله مشغولا پري کوي .

((اوموم))

انسان چي یوجلیل القدر مخلوق دي او پروردگار ورته د کرامت لرونکي لقب ورکړیدی سربيره پردي چي دانسان درجه یې په تولوکائنا تو باندي لوړه ساتلي ده په دې خاطر چي انسان په انسانيت او حميده اخلاقو بشه بشکاريږي . حیوان چي د شعور درلودونکي ولی سالم عقل څخه کمبود دي د حیوانیت په چوکات کي د انسان د خدمت د پاره مقررسویدی . په همدي منظوريه اسلامي ټولنه کي فحشا چي د جامعي بد بختي او فساداچولو زمينه برابروي د نسل د خرابولي او جدل باعث گرځي بده ګټل سویده او مرتكب یې د نکاح درلودلوپه صورت کي په رجم سره پوهولی دي او ددې لاري همنوعان یې سره د همداوغه رنګه افعالو هم خلاف دانسانیت او جامعي ګنلي دي چي د اجرأً په صورت کي مرتكب ته سزا ورکول کېږي . خود انسان او حیوان فرق وسي . ئکه حیوانات هم بیله شرم او حیا

خخه په هرځای او هروخت کي خپل نفساني خواهشات پوره کوي او بيله دي نه چي د نورو دليدلو او خنديدلو سبب گرخي ځان خوشحاله ساتي .

مقاييسه

غيراسلامي تولنه ددي قوانينو خخه معاف ده د رضا په وخت کي هرچيري په هره تفريح ګاه ، پارک ، حوض آب بازي ، سيندونو يا بحرونو په خنڊو اوحتي په جاده کي د خپل نفسی اغراضو د ارضاع د پاره زمينه مساعده بولي بيله مسئولитеه په ډيره بې پروايي کي خپل اعمال بسکاره کوي او زنانه هم په لوث او مكمله بې حيائي کي د شهرونو اوکوڅو په شاوخوا کي ليدل کيږي چي دا کار د انسان او انسانيت درجه د حيواناتو په مقابل کي راکښته کوي.

((اتم))

په اسلامي تولنه کي دنارينه يابسخي مرګ په ډيره عزاداري سره ترسره کيږي اوحتي اضافي اخراجات هم په ځان منل کيږي خودڅل مري بې قدری په ځان نه مني په ډي معني چي خوک ونه وايي ((مري يې بې قدره وګني)) اوکله چي نارينه مړسي نوبنځه د خپل ميره داحترام په خاطر ترڅلوروميا شتولسو ورځو پوري نه دچا سره نکاح تړي اونه هم بهر ته د وتلو کوبنښ کوي چي دي کارتنه عده ويل کيږي . دا کار د جامعه دسالم والي د پاره دی ترڅو په ډي خلورو میاشتواو لسو ورځو کي معلومه سی آیا حامله داره سویده اوکه نه ؟ اودا کار په الاهي فرمان سره سویدي . په ډي خاطرچي داولاد په سرجګره رامنج ته نسي .

مقاييسه

غيراسلامي جامعه د دومره لوی او عظيم کار دروندواли پخپلو اوړو باندي نه اچوي او نه هم یود بل احترام ته په ډي اندازه قايل دي (ميره او ماندينه)

((نهم))

1. علاوه پردي ټولو امتيازاتو نارينه د بسخي د نکاح تړلو په وخت کي په نامه د حق مهر قبلو کوي اوکه مخ کي چي وویل سول دامهر ددي بسخي خپل شخصي مال دي.

2: د ميره په مال کي اتمه حصه پس له مرګه د ميره حق لري

3: بىخه حق لري په کورکي کېنىنى اوبداندى كارونه کري.

4: دكورخرڅ اوچامې تهيه کول دکوردا سباب سره د بىخى حق نه دى .

5: دپلارپه ميراث کي دوي خويندي ديوه ورورحق لري .

*مقاييسه

حال داچي داسى اكثەر امتيازات په غير اسلامي جامعه کي نه ليدل كىرى.

اوسم بىرته راوجرخو خپل اصلی هدف ته چي هغه دجامعي د ترتىب ، تنظيم او مقرراتو منل او قبول سوي ايجابات دى .

قانون

لمپى هرھغه خوک چي دمسلمانانو په منج کي بىئايىه تبلىغ کوي ، نفاق اچوي ، بهتان وايى اوياهم دخپل نفسى خواهشاتو په مينا باندى ولار قوانين وضع کوي په دې خاطر چي دمسلمانانو نوم بد کري پرور دگارعالىم ورته داسى جزا تاكلې ۵۵.

بِنَ الَّذِينَ يُحِبُّونَ دَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَىٰ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ دَلِيلٌ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَىٰ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَدَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ(19)النور

ترجمه : هغه کسان چي خوبىي خو خپرە سى د فاحشه توب او بدنامى خبره په حق د هغو کسانو کي چي ايمان يى راوجرى دئ سته ددغۇ کسانو د پاره عذاب درد ناكه په دنيا کي اوپه آخرت کي اوالله (ج) بنه عالم دئ او تاسى نه پوهىرى.

تفسير: هرھغه خوک چي خپل شخصي اغراض په کاراچوي اويا هم په غير شعوري توگه داسى نامناسب کارونه کوي چي هغه دمسلمانانو دجامعي عزت او حقانيت ته صدمه رسوي دا دواړه حالتونه د پروردگارعالىم د ټهراوغصه سبب ګرځي هغوي ته په ژوندانه کي هم ڈليل والى او په آخرت کي هم عذاب ورکوي . داځکه چي انسان باید دانسانیت او حقیقت تر شعارلا ندي ژوند وکړي (دروغ ، تهمت ، ملندي ، بهتان ، غیبت اوپه سپکه سترګه کتل) دانسان د پاره عالي شخصیت نه تعین کوي . دا کارونه دهغه چا د خوا خخه عملی کېرىي چي پخپل نفس باندى کامل قدرت نلري (ضعيف النفس) وي ئكه خوداسي انسانان دخپل شخصي ژوند د رفاه په عوض د بد بختي وسائل پخپله پيدا کوي او بيا په هغه ګردااب کي خپل خان اچوي . موبدلته په ډاګه ويلاي سو .

هرهغه خوک چي مسلمان نارينه او مسلماني بئخى او ياهم حوان نارينه او خوانى بئخى او ياهم ماشومان هلكان او ماشوماني انجوني دعلم او پوهى له لياري منع کوي اودخلقو په ذهن کي داسي بيئايه افترا گاني اچوي چي گواکي دې علم په واسطه جامعه خرابه کيداي سی او ياهم د ننني ورخى علوم د کفر او الحاد باعث گرخى، دا په حقیقت کي هغه بدعتونه او بد گمانونه دي چي پخپله د کومي غريضي او ياهم شخصي عناد کوتاه فكري بسکاره کوي په همدي سبب بيله مسئوليتنه خخه خپلي بيئايه نظرې وراندي کوي او په دې عقيده نلري چي پروردگارعالمن د شو او بدو مالک دی جزا د نيكيو او سزا د بدیو فقط د هغه په قدرت کي ده د مقرراتو د پاره پي مختلف قوانين وضع کريدي دهغواجرائاتو د په نظر کي نه نيلو سره کيداي سی د پروردگارعالمن په قهراو غصب سره برخه واخلي .

په دې صورت کي به ملامتيا په شخص باندي ولوبيي .

مور دلته يوه لنده کيسه حضرت بي بي فاطمه الزهرا د ژوند خخه را نقلوو چي زموږ د مشهور او پيزندل سوي روحاي شهيد الحاج عبدالرب اخوند زاده له خولي خخه دې بي فاطمه الزهرا د زيريدني په ياد بود پي د ده پخله جامع جومات کي وکړه او زموږ سره په نوار کي ثبت پرته ده (پاتي ده) را نقل کوو .

((وايي يوه ورخ حضرت حسن او حضرت حسین رضي الله تعالى عنهم وبدی اودخپل مور خخه يي د ډودی سوال وکړ .

بي بي فاطمه الزهرا چي دحضرت محمد مصطفی (ص) لور او د حضرت علي کرم الله وجهه منکوحه وه په داسي حالت کي ژوند کاوه چي اکثره به د لوبدی ویده کيدل ، په ټوتو پورنى اوکالي به په ځان کي وه خرنګه چي داد پيغمبر اهل بيت وه او پيغمبر بيله الله (ج) نه ددنيا طمع هېڅ نه لرله او نه یې هم د دنياسره علاقه درلودل او نه یې هم په کورکي خه درلودل چي داينده غم په وxorوي . خکه خو بي هم دخپل پلار پشان خالي لاس او خالي ديگان ژوند کاوه . د ډودی د پيداکيدلو د پاره د قريشو او نورو کفارو دروازوه و دريدل خود غنمو د ميچن کولو او ياهم کالي پري منځلوا په عوض کي مزد واخلي او خپل معاشي په وکړي .

په دې ورخوکي کفارو ټولو په ګډه تعهد کري وو چي نور به و مسلمانانو ته دکارکولو زمينه نه مساعده کوو او دوى به پريبردو چي دلوبوي مړه سی . خير پس له ډيرو گرخيدو را گرخيدو ناکامه او محروم دکار د پيداکيدلو خخه کورته په تش لاس راغله . دلته دوه واره ماشومان په ژړاسر دي او ډودي غواړي . بي بي په دې ورخ ډيره دلتنګه سوه حضرت علي هم چيري دغزا د پاره تللى وو په کورکي یوازي وه خوني ته ولاره او دوه رکعته لمونځ یې وکړ او پروردگارته په ژراسوه او داسي وویل . ((اپي پروردگاره ؟ نه کارسته نه ډودی سته يادا ماشومان ماره که يايې درواخله)) . يعني مړه یې که . دا ورخ ډيره استثنائي ورخ وه چي بي بي د ډيره درده خخه په ژړا او افسوس دا جمله ترڅولي و ايسته .

ویل کیبری چي د بی په ژرا سره عرشن عظیم په لړزه راغی اوډ پرور د ګارعالمن توں کائنات متحیرسوه رب الجلیل حضرت جبرائیل عليه السلام ته امر وکړ چي ورسه پیغمبر خبرکړه .

جبرائیل عليه السلام وحضرت اخیرالزمان محمد هاشمی ته راکښته سو او ورته وي فرمایل ((یارسول الله عرش په لړزه راغلی دی کائنات توله متحیر دي بی بی فاطمه الزهرا په ژرداده)) کله چي حضرت رسول مقبول په خبرسو په منډه منډه راغی ځکه د خیر او برکت سمبول د مهربانی او دوستی ایجاد کونکی دمځکي پرمخ ګنل سوی بشرد دې خبری په اوريسلو سره پوه سو چي کومه واقعه پیښه سویده راغی وي لیدل چي دحسن اوحسین په مخ کي دطعم نه ډک دسترخوان پروت دی نو رسول مقبول دا حالت غیر عادي ولیدی پونښنه یې وکړه داخله دی اوڅه وینم ؟ بی بی فاطمه ورته وویل ((دادالله ج داد دی لکه په قرآن عظیم الشان کي چي پرورد ګارعالمن فرمایي .

كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرِيمُ دَنِي لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ دِنَّ اللَّهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (37) العمران

ترجمه : هغه وخت چي داخل سو (دمريمي وکوتي ته) زکریا عليه السلام نو پیدا یې کړه (وي لیدل) دمريمي سره هغه رزق چي دوخت په حساب کي نه پیدا کیدي وي ويل اې مریمي زه وینم تالره دا؟ هغې و ويل دا توله د جانبه د خدائی تعالي (ج) خخه دي په تحقیق سره پرورد ګارعالمن روزي ورکوي هغه چاته چي خوبشه یې سی بیله حسابه .

رسول الله (ص) وفرمایل : خه دي وکړه اوولي دي وژړل ؟ بی بی فاطمه ورته قصه وکړه حضرت رسول مقبول چي د اخلاقو او مهربانيو یوه ټوټه وه پخپله وينا باندي داسي پوه کړه یافاطمه : نوربه دخپلو اولادونو دپاره نه ژاري ته به زما دامت د بخښني د پاره ژاري خو الله پاک هغوي را وبخښي اوګناهونه یې معاف کړي . صدق الله وصدق رسوله .

قربان تردادسي رسول .

مور دلته داقصده دافسانې یاوخت د ضائع کيدلو د پاره ونه کړه بلکه دامو په دې خاطر بیان کړه چي داسلام ارشادات او هغه حقیقت ته متوجه سو د غلط فهمی او بیهوده گویی خخه صرف نظر وکړو د اسلام ستراښود حضرت محمد (ص) خپله لور د نفسی خواهشاتو دار ضاع خخه منع کړه ځکه نفسی خواهشات نسي کولای د حقیقت ئای ونیسي په خوله خبری ده رچا په وس اوقدرت کي ستنه خو د هغو عملی کول د یوه لایق او مدبره انسان له لاسه د پوره کیدو امكان لري . اول د بی د پاره دا درس ورزده کړي سو چي تر فردی غونښتنی اجتماعي غونښتنی بهتره دي . دوهم خاندان د محمد (ص) او خاندان د ایمان (مسلمانان) باید همیش د اخلاقو صبر او حوصلې نمایندگان وي نه داچې د شیطان د رضا د حاصلو لو د پاره خپل نفسی خواهشات بهتره او مقدم وګني .

دایوه لنده تحفه زمود د تولو مسلمانانو د پاره یو د عبرت درس د انسانیت او محبت سرچشمه گرخیدلای سی . دصرنو او هوتلونو د تالارونو خخه د انسانیت او سلامیت آوازونه دامعنی لري لکه په باغ وحش کی دینجر و ترشاه د حیواناتو نعرپاومستی او س چی مود ته ثابتنه سوه په مکروهایتونو ، دليلونو او قصو سره چی علم برتره تر عبادت دی نود بیاتازه کولو د پاردقرآن عظیم الشان لمپری سیپاره ته حُو او دا آیتونه چی فقط معنی یې مود لیکو را اخلو حکه چی د ویونکی د پاره بهترین دلیل گرخیدلای سی.

كله چی الله پاک وویل ملا ئکوتە زه پیداکونکی یم په مئکه کی د یوه خلیفه(انسان) نو ملا ئکوپه جواب کي ورته و فرمایل . پاکی دی وي تالرە مود ستا تسبیح وايو . ملا ئکو چی دانسان خخه مخکی پیریانان لیدلی و هغوي په مئکه کی حکومت کاوه بد عملونه یې کول او یو د بله یې وژنه کول نوچکه یې و رب العزت ته داسي و راندیز و کړ چی ګواکی انسان به هم وینی تو یو یو اونافرمانی به کوي ولي رب العالمين ورته و فرمایل . په هغه خه چی زه پوهیبرم تاسی نه پوهیبری .)) آدم عليه السلام خلق سو اود ژوندانه دسمون ټوله لاري چاري ور ونسوولی سوې بیا یې ملا ئکو ته وویل ورسی او د آدم خخه تپوسونه و کړی ملا ئکو چی د عبادت نه بل خه نه زده و او نه یې لیدلی و هن د آدم عليه السلام خخه پونستني و کړی او هغه ټوله جوابونه ورته وویل نو ملا ئکی ټوله حیرانه پاته سوې د پورد ګار عالم پر قول او وینا باندي یې اقرار و کړ او پوه سوه چی پورد ګار عالم ترمود لور مخلوق پیدا کړیدی او هم یې وهغوي ته کرامت ور کړیدی لکه چی قرآن د دی خبری تا ئید داسي کوي ((و کرمنا بنی آدم .))

دلته زمود هدف د دی جملو خخه معلوم او ثابت سو چی علم برتره تر عبادت دی . عبادت شخصی گته ده او علم دانسانانو د پاره خدمت دی . دعلم په واسطه دالله پیژندنه منځ ته راخي هغه خوک چی الله نه پیژنی او یا د هغه په احکاموباندی اعتماد او عقیده نلري او ییاهم د هغه په احکامو کی سستی کوي یوې خواته ، او هغه خوک چی درب العزت وحدانیت منی او د هغه و بندگانو ته دنیکی لاري بسوونه کوي او په دی لاره کی زحمتونه اور بپونه ګالي او خان خاص دالله د رضا د پاره وقف کوي بله خوا ، آیا دادواره سره برابردي ؟

نه : هيچکله سره برابرنه دی . پورد ګار عالم هم په دی باره کی داسي فرمایي ۶۱ یَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (الزمر ۹ آیت)

ترجمه : وواهه یار رسول الله آیا برابر دی هغه کسان چی علم لري او هغه کسان چی علم نلري ؟

تفسیر: دا چي پورد ګار عالم دعلم درجه ډيره کړي ده عالم یې تربې علمه برتره بللى دی او مود هم دعلم درجه لوړه بولو نو

خنگه دیوه انسان دې علمی وسائل او زمینه برابر و او په دی لاره کی بیا د بیحایه د لا ئیلو په و راندیز باندی تینګارکوو . حال دا چي پورد ګار عالم بسخه د نارینه د پاره داسي ګنلی ده لکه دسرې د پاره لباس و ګوري هن لباس لکم و دنتم لباس لهن (187) البقره

ترجمه : دغه بنئي لباس دي ستاسي د پاره اوستاسي لباس يي ددي بنئو دپاره . آياداسي انسان سته چي خپل لباس د خانه خخه وباسی او بیا خانته عاقل ووايی ؟

ددي ټولوبې علميومسۇ لىت د وخت د حاكمانوپه غاره دى.

تمت بالخير

لمرى تۈك